

Наредба за антидопинговата дейност

Глава първа

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. (1) С Наредбата за антидопинговата дейност, наричана по-нататък „наредбата“, се уреждат:

1. условията и редът за провеждане на допингов контрол;
2. мерките за предотвратяване и борба срещу използването на допинг в спорта;
3. дисциплинарното производство.

(2) Наредбата се прилага в съответствие с антидопинговите правила, определени в Международната конвенция за борба с употребата на допинг в спорта, съставена в Париж на 19 октомври 2005 г. (ратифицирана със закон – ДВ, бр. 105 от 2006 г.; обн., ДВ, бр. 24 от 2007 г.), наричана по-нататък „Конвенция на ЮНЕСКО“, Световния антидопингов кодекс, наричан по-нататък „Кодекса“, и международните стандарти към него, Конвенцията срещу употребата на допинг на Съвета на Европа, съставена в Страсбург на 16 ноември 1989 г. (ратифицирана със закон – ДВ, бр. 36 от 1992 г.; обн., ДВ, бр. 50 от 1997 г.), наричана по-нататък „Конвенцията на Съвета на Европа“, и Допълнителния протокол към Конвенцията срещу употребата на допинг на Съвета на Европа, съставен във Варшава на 12 септември 2002 г. (ратифициран със закон – ДВ, бр. 17 от 2005 г.; доп., бр. 82 от 2005 г.), наричан по-нататък „Допълнителен протокол“.

(3) Наредбата се прилага спрямо:

1. български спортни организации, спортисти и спортно-технически персонал;
2. чуждестранни спортисти и спортно-технически персонал, намиращи се на територията на Република България;
3. други лица, които участват в която и да е част от процедурата по допингов контрол.

(4) Наредбата се прилага при спазване на принципите на съразмерност на наказанието спрямо нарушението и зачитане на човешките права.

Чл. 2. Допингът е проява на едно или повече от нарушенията на антидопинговите правила, посочени в чл. 6.

Чл. 3. (1) Специализиран и независим орган за осъществяване на допингов контрол, превенция и борба срещу употребата, разпространението и допускането на употреба на допинг в спорта е Антидопинговият център.

(2) Антидопинговият център е националната антидопингова организация, която притежава изключителна компетентност по отношение на антидопинговата дейност на територията на Република България и независимост в своите оперативни решения и дейности.

(3) Дейността на Антидопинговия център е в обществен интерес и се осъществява в съответствие с разпоредбите на Кодекса и Международните стандарти към него, Конвенцията

на ЮНЕСКО, Конвенцията срещу употребата на допинг на Съвета на Европа и Допълнителния протокол към нея.

(4) Антидопинговият център изпълнява мерки за предотвратяване и борба срещу използването на допинг в спорта чрез:

1. провеждане на информационно-разяснителни кампании по свързаните с чистия спорт принципи и ценности, както и по проблемите, опасностите и последиците, свързани с употребата на забранени субстанции и забранени методи в спорта, с цел превенция на употребата на допинг;

2. провеждане на обучение и повишаване информираността на спортно-педагогическите кадри, медицинските специалисти, спортистите и други лица относно антидопинговата дейност, както и за съответните им права и отговорности;

3. превенция, контрол и борба срещу употребата, разпространението и допускането на употреба на допинг в спорта;

4. преследване на всички потенциални нарушения на антидопинговите правила в рамките на своите правомощия, включително и разследване на спортно-технически лица или други лица, като възможни участници в случай на допинг и гарантиране правилното прилагане на последиците;

5. публикуване на актуален Забранителен списък;

6. публикуване на наложените последици

7. сътрудничество с други релевантни национални организации и агенции и други антидопингови организации.

(5) Антидопинговият център разработва и провежда антидопингови обучителни програми на състезатели, спортно-технически персонал и други лица, съгласно Международния стандарт за обучението (МСО) на Световната антидопингова агенция (САА) и въз основа на годишен план за тези дейности.

(6) Годишният план за обучителните дейности на Антидопинговия център се изготвя въз основа на оценка на настоящата ситуация, плана за разпределение на проверките и съобразно изискванията на МСО. Планът включва целеви групи, тематично разпределение и конкретни цели.

(7) Антидопинговият център представя на САА копие от текущия план за обучение при поискване.

(8) Лицата, участващи в антидопинговата дейност, са длъжни да пазят и да не разгласяват информацията, станала им известна във връзка и по повод на тяхната работа, освен в случаите, посочени в наредбата и Процедурата за управление на резултати.

Чл. 4. (1) Лицензираните спортни организации приемат с решение на управителния си орган антидопингови правила, съобразени с изискванията на Кодекса и наредбата, които се представят на Антидопинговия център при поискване.

(2) Лицензираните спортни организации и спортните клубове – техни членове, юридическите лица, предоставящи спортни услуги, и организациите по глава четвърта от Закона за физическото възпитание и спорта (ЗФВС) са длъжни да не допускат лицата по чл. 90, ал. 1 от ЗФВС да извършват нарушения на антидопинговите правила.

(3) Спортните организации са длъжни да известяват незабавно Министерството на младежта и спорта, Антидопинговия център и Българския олимпийски комитет при установяване на нарушения на антидопинговите правила от друг контролен орган.

(4) Лицензираните спортни организации и техните членове са длъжни да осигурят провеждането на антидопингово обучение на своите спортисти, спортно-технически персонал и други лица.

(5) Всяка лицензирана спортна организация е длъжна да посочи свой представител, който съвместно с Антидопинговия център координира прилагането на антидопинговите правила и провеждането на антидопингово обучение в съответната федерация.

Чл. 5. (1) За целите на наредбата Антидопинговият център определя спортисти на национално ниво, които са:

1. спортисти с квоти за участие в летни и зимни Олимпийски игри, световни и европейски първенства и други международни прояви от висок ранг;
2. спортисти с квоти за участие в младежки летни и зимни Олимпийски игри, световни и европейски първенства и други международни прояви от висок ранг;
3. спортисти в индивидуални или отборни спортове, част от национален отбор;
4. спортисти в отборни спортове, които се състезават в най-високата лига в съответния спорт.

(2) В случай че някой от спортистите по ал. 1 е определен като спортист на международно ниво от съответната международна федерация, той се счита за спортист на международно ниво за целите на наредбата.

Глава втора

ДОПИНГОВ КОНТРОЛ

Раздел I

Нарушения на антидопинговите правила

Чл. 6. (1) Допингът се определя като наличие на едно или повече нарушения на антидопинговите правила изложени в точки от 1 до 11 по-долу::

1. наличието на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в проба на спортист при съобразяване със следните условия и изключения:

а) всеки спортист е лично задължен да се увери, че в организма му не постъпват забранени субстанции, като спортистът носи отговорност за всяка забранена субстанция, нейни метаболити или маркери, открити във взета от него проба, без да е необходимо да се доказват

намерение, вина, небрежност или съзнателна употреба от страна на спортиста за установяване на нарушението по т.1;

б) за достатъчно доказателство за установяване на нарушението по т.1 се счита наличието на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в проба „А“, при условие че спортистът не се възползва от правото на анализ на проба „Б“ и такъв не се състои, както и при условие че проба „Б“ се анализира и резултатът от нейния анализ потвърждава наличието на забранената субстанция или нейните метаболити или маркери, открити в проба „А“ на спортиста, или ако проба А или проба Б на спортиста е разделена на две части, и анализът на втората потвърдителна част от разделената проба потвърди наличието на забранената субстанция или нейни метаболити или маркери, открити в първата част от тази разделена проба, или ако спортистът се откаже от анализ на потвърдителната част от разделената проба;

в) наличието на каквото и да е количество забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в пробата на спортист съставлява нарушение на антидопинговите правила, с изключение на субстанциите, за които в Забранителния списък или в технически документ има изрично определен количествен праг;

г) като изключение от общото правило на т. 1 Забранителният списък, международните стандарти или технически документи могат да установяват специални критерии за докладване или оценяване на някои забранени субстанции;

2. употреба или опит за употреба от спортист на забранена субстанция или забранен метод при съобразяване със следните условия и изключения:

а) всеки спортист е лично задължен да се увери, че в организма му не постъпват забранени субстанции и не е употребяван забранен метод, като не е необходимо да се доказват намерение, вина, небрежност или съзнателна употреба от страна на спортиста за установяване на нарушение, свързано с употребата на забранена субстанция или забранен метод;

б) без съществено значение е дали употребата или опитът за употреба на забранена субстанция или забранен метод са били успешни, или не, като за установяване на извършването на нарушение на антидопинговите правила е достатъчно, че забранената субстанция или забраненият метод са били употребени или е бил направен опит за тяхната употреба;

3. избягване на вземане на проба, отказ от или неучастие във вземане на проба от спортист без уважителни причини след получено известие от надлежно упълномощено лице;

4. нарушаване на изискванията за предоставяне на информация за местонахождение от спортист от Регистъра на спортистите за тестване, като нарушение е всяка комбинация от три пропуснати проверки и/или неуспешни подавания на информация за местонахождение, извършени за период от 12 месеца, съгласно Международния стандарт за управление на резултатите (МСУР) на Световната антидопингова агенция (САА);

5. фалшифициране или опит за фалшифициране на която и да е част от процедурата за допингов контрол от спортист или от друго лице;

6. притежаване на забранени субстанции или забранени методи от спортист или от спортно-техническо лице при съобразяване със следните условия и изключения:

а) притежаване от спортист по време на състезание на забранена субстанция или забранен метод или притежаване от спортист извън състезание на забранена субстанция или забранен метод, които са забранени извънсъстезателно, освен ако спортистът докаже, че притежаването е съгласно разрешение за терапевтична употреба (РТУ), издадено по реда на чл. 4.4 от Кодекса, или друго приемливо оправдание;

б) притежаване на забранена субстанция или забранен метод по време на състезание от спортно-техническо лице или притежаване на забранена субстанция или забранен метод, които са забранени извънсъстезателно от спортно-техническо лице във връзка със спортист, състезание или тренировка, освен ако спортно-техническото лице докаже, че притежаването е съгласно РТУ, издадено на спортист по реда на чл.4.4 от Кодекса, или друго приемливо оправдание;

7. трафик, както и опит за трафик на забранена субстанция или забранен метод от спортист или от друго лице;

8. прилагане или опит за прилагане от спортист или от друго лице на забранена субстанция или забранен метод върху спортист по време на състезание, прилагане или опит за прилагане върху спортист извън състезание на забранена субстанция или на забранен метод, които са забранени извън състезание;

9. съдействие, подстрекаване, подпомагане, подбуждане, прикриване или всеки друг вид умишлено съучастие или опит за съучастие от спортист или друго лице, включващо нарушение или опит за нарушение на антидопинговите правила или нарушение на чл. 51 от друго лице;

10. професионално или свързано със спорта сътрудничество на спортист или друго лице, под юрисдикцията на антидопингова организация, със спортно-техническо лице, което:

а) ако е под юрисдикцията на антидопингова организация, изтърпява период на лишаване от права; или

б) ако не е под юрисдикцията на дадена антидопингова организация и периодът на лишаване от права не е определен в процедура за управление на резултатите съгласно Кодекса, а е било осъдено или обвинено в наказателно, професионално или дисциплинарно производство за поведение, което би било считано за нарушение на антидопинговите правила, ако спрямо това лице се приложат правилата на Кодекса. Лишаването от права на това лице ще бъде в сила за по-продължителния от двата периода: 6 (шест) години от постановяване на решението по наказателното, професионално или дисциплинарно производство или срока на санкцията, наложена по наказателното, професионално или дисциплинарно производство; или

в) служи като подставено лице или посредник на лице, описано в букви „а“ и „б“;

г) за да се установи нарушение по т. 10, антидопинговата организация трябва да докаже, че спортистът или съответното друго лице са знаели за дисквалификацията на спортно-техническото лице. Спортистът или съответното друго лице носят тежестта да докажат, че

установените връзки със спортно-техническо лице, описани в букви „а“ или „б“, не са в професионален или спортен план и/или че подобни връзки не биха могли да бъдат разумно избегнати;

д) антидопингови организации, които имат информация за спортно-техническо лице, отговарящо на критериите, описани в букви „а“, „б“ или „в“ са длъжни да предоставят тази информация на САА;

11. действия на спортист или друго лице за разубеждаване или отмъщение срещу докладването на властите, когато подобно поведение не представлява нарушение по т.5:

а) всяко действие, което заплашва или има за цел да сплаши друго лице с намерението да разубеди лицето от добросъвестното докладване на информация, която се отнася до предполагаемо нарушение на антидопинговите правила или предполагаемо неспазване на Кодекса, пред САА, Антидопингова организация, правоприлагащ, регулаторен или професионален регулаторен орган, изслушващ орган или лице, което провежда разследване за САА или за Антидопингова организация;

б) отмъщение срещу лице, което добросъвестно е предоставило доказателства или информация, отнасяща се до предполагаемо нарушение на антидопинговите правила или предполагаемо неспазване на Кодекса, на САА, антидопингова организация, правоприлагащ, регулаторен или професионален регулаторен орган, изслушващ орган или лице, което провежда разследване за САА или за антидопингова организация ;

в) за целите на т.11, отмъщение, заплаха и сплашване включва действие, предприето срещу това лице недобросъвестно или като непропорционален отговор.

(2) За нарушения по ал. 1, т. 1 и 2 се прилага принципът за строга отговорност.

(3) Предприемането на каквито и да са антидопингови процедури спрямо спортисти или други лица е недопустимо, преди те да са били известени за нарушението на антидопинговото правило съгласно правилата за управление на резултати или преди разумен опит за известяването в рамките на десет години от датата на установяване на нарушението.

Раздел II

Забранителен списък и разрешения за терапевтична употреба

Чл. 7. (1) САА изготвя и публикува като международен стандарт Забранителен списък. Измененията и допълненията в Забранителния списък влизат в сила за Република България по реда на Конвенцията на ЮНЕСКО, Конвенцията на Съвета на Европа и Допълнителния протокол.

(2) Забранителният списък се публикува на интернет страниците на Антидопинговия център, на Министерството на младежта и спорта, и на Българския олимпийски комитет.

(3) Забранителният списък е задължително приложение към антидопинговите правила, приети от всяка лицензирана спортна организация.

(4) За целите на прилагане на чл.43-55 всички забранени субстанции се наричат „специфични субстанции“ с изключение на идентифицираните в Забранителния списък. Никой забранен метод няма да се идентифицира като специфичен метод, освен ако е изрично идентифициран като специфичен метод в Забранителния списък.

(5) За целите на прилагане на чл.43-55, субстанции, с които се злоупотребява включват онези забранени субстанции, които в Забранителния списък са определени изрично като субстанции, с които се злоупотребява, защото в обществото често се злоупотребява с тях извън контекста на спорта.

(6) Определянето от САА на забранените субстанции и забранените методи, които да бъдат включени в Забранителния списък, класифицирането на субстанциите в категории на Забранителния списък, класифицирането на субстанция като забранена по всяко време или само по време на състезание, класифицирането на субстанция или метод като специфична субстанция, специфичен метод или субстанция, с която се злоупотребява, е окончателно и не подлежи на оспорване от спортиста или от друго лице, включително, но не само, въз основа на аргумента, че субстанцията или методът не са маскиращи средства, или че нямат потенциал за повишаване на постиженията, не представляват риск за здравето или не накърняват спортния дух.

Чл. 8. (1) Нарушенията по чл. 6, ал. 1, т.1, т.2, т. 6 и т.8 не се считат за нарушения на антидопинговите правила, когато са в съответствие с разпоредбите на приложимо разрешение за терапевтична употреба (РТУ), издадено съобразно Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба (МСРТУ) на САА.

(2) Разрешения за терапевтична употреба се издават:

1. за спортисти, които не са на международно ниво – от изпълнителния директор на Антидопинговия център след становище на комисия за разрешения за терапевтична употреба (КРТУ);

2. за спортисти на международно ниво – от съответната международна спортна организация, освен ако тя не е предоставила това право на Антидопинговия център.

(3) Организация за спортни събития от най-висок ранг може да изиска от спортистите, които желаят да използват забранена субстанция или забранен метод във връзка със събитието, да кандидатстват за РТУ пред организацията.

Чл.9. (1) Всеки спортист, който не е спортист на международно ниво и се налага по терапевтични причини да използва забранена субстанция или забранен метод, преди да използва или притежава съответната субстанция или метод, трябва да кандидатства за РТУ към Антидопинговия център, използвайки одобрен от САА образец, публикуван на уебсайта на Антидопинговия център.

(2) След получаване на молбата, Антидопинговият център административно установява дали заявлението е попълнено съгласно изискванията, а ако спортистът кандидатства за ретроактивно РТУ, дали отговаря на условията за това;

(3) В случай, че издаване на РТУ не е необходимо, Антидопинговият център незабавно уведомява спортиста за това.

(4) Ако установи, че подаденото заявление е попълнено съгласно изискванията, Антидопинговият център предава цялата документация по случая на председателя на КРТУ.

Чл.10. (1) Към Антидопинговия център функционира КРТУ, която разглежда молбите за издаване на РТУ. Съставът на КРТУ се определя със заповед на изпълнителния директор на Антидопинговия център.

2) Редът и начинът за разглеждане на молбите за издаване на РТУ се определят от вътрешните правила на КРТУ, публикувани на интернет страницата на Антидопинговия център.

Чл.11. (1) Освен в случай на спешност или необходимост от спешно лечение на медицинско състояние или други обстоятелства, предвидени в МСРТУ, спортистите по чл. 9, ал. 1 трябва да подадат молба за РТУ веднага щом възникне необходимост за това.

(2) За забранени субстанции, забранени само по време на състезание, спортистът трябва да подаде молба за РТУ най-малко 30 дни преди своето следващо състезание, освен в случай на спешност или необходимост от спешно лечение на медицинско състояние или други обстоятелства, предвидени в МСРТУ.

(3) В случаите по ал. 1 изпълнителният директор на Антидопинговия център в срок до 21 дни от приемането на окомплектованата молба, след становище на КРТУ, с решение издава или отказва издаване на РТУ. Решението се съобщава писмено на спортиста, на САА и на други антидопингови организации, в съответствие с МСРТУ. Решението се докладва незабавно и чрез АДАМС.

(4) РТУ, издадено от Антидопинговия център е валидно на национално ниво във всяка една държава и не се нуждае от формално признаване от която и да е друга национална антидопингова организация. РТУ не е автоматично валидно, ако спортистът стане спортист на международно ниво или се състезава в международно събитие, освен ако не е признато от съответната международна федерация или организатори на големи спортни прояви в съответствие с МСТРУ.

(5) Решението на изпълнителния директор за отказ за издаване на РТУ подлежи на обжалване от спортиста в тридневен срок пред Българския спортен арбитраж към Българския олимпийски комитет. Решението на Българския спортен арбитраж може да бъде обжалвано от САА пред Спортния арбитражен съд в Лозана, Швейцария (САС).

(6) В срок до 21 дни от издаване на решението по ал. 5, изпълнителният директор на Антидопинговия център предоставя чрез АДАМС информация за решението на САА и на международната федерация.

(7) Ако Антидопинговият център избере да тества спортист, който не е спортист на международно или национално ниво, Антидопинговият център трябва да разреши на този спортист да кандидатства за ретроактивно РТУ за всяка забранена субстанция или забранен метод, които спортистът използва по терапевтични причини.

(8) САА има право да преразгледа решението за издаване или за отказ за издаване на РТУ, както и да го отмени, в случай че установи, че решението не отговаря на критериите на МСРТУ на САА.

(9) Решенията, с които САА отменя издаването, или отказът за издаване на РТУ могат да бъдат обжалвани само пред САС от спортиста или от антидопинговата организация, чието решение за РТУ е отменено.

(10) Производството по обжалване на разрешенията за терапевтична употреба е съгласно МСРТУ на САА.

Чл. 12. (1) Спортистите, спортно-техническият персонал и други лица са длъжни да знаят кое съставлява нарушение на антидопинговите правила и кои забранени субстанции и забранени методи са включени в Забранителния списък.

(2) Спортистите носят отговорност за всяка забранена субстанция или нейни метаболити или маркери, открити в техните проби, както и за притежаването на ресурси за прилагане на забранен метод.

(3) Спортистите не носят отговорността по ал. 2, ако са получили РТУ за откритите забранени субстанции или забранени методи.

(4) Спортистите са длъжни да информират лекуващите ги лекари за отговорността си по ал. 2.

Раздел III

Тестване и разследване

Чл.13. (1) Антидопинговият център провежда тестване и разследвания само за антидопингови цели.

(2) Антидопинговият център провежда тестване съобразно изискванията на МСТР на САА и въз основа на годишен план за разпределение на проверките.

(3) Годишният план за разпределение на проверките се изготвя и прилага от Антидопинговия център въз основа на оценка на риска, изготвена съгласно изискванията на МСТР, разследване и съобразно изискванията на Техническият документ за спорт-специфичен анализ на САА. Планът включва видове спорт и дисциплини, категории спортисти, видове тестване, видове проби и видове анализ на пробите.

(4) Антидопинговият център представя на САА копие от текущия план за разпределение на проверките при поискване.

Чл.14. (1) Антидопинговият център събира, обработва и оценява антидопингови сведения от всички достъпни източници за информиране, за планиране на целево тестване и за създаване на база за разследване на възможно нарушение на антидопингови правила.

(2) Българските спортни организации и организациите по глава четвърта от ЗФВС са длъжни да съдействат на Антидопинговия център при изпълнението на плана за разпределение на проверките и при поискване да предоставят спортните си календари, информация за състав и

лагери на национални отбори и друга необходима за антидопинговата дейност информация. При настъпили промени са длъжни незабавно да информират Антидопинговия център, за да може предоставената информация да бъде винаги точна и пълна.

Чл.15. (1) Тестването се извършва с цел да се получат аналитични доказателства за това дали даден спортист е нарушил чл. 6, ал. 1, т. 1 или т.2.

(2) На тестване подлежат:

1. спортистите, картотекирани към лицензирани спортни организации на територията на Република България ;
2. спортисти, картотекирани към лицензирани спортни организации, които тренират или пребивават в чужбина;
3. чуждестранни спортисти, намиращи се на територията на Република България;
4. спортисти на международно ниво, при сътрудничество с международна федерация
5. спортисти, участващи в международни спортни прояви на територията на Република България, след съгласуване със съответния организатор на спортната проява - международна спортна организация, организация за спортни прояви от най-висок ранг и/или САА;
6. спортисти, лишени от състезателни права вследствие на нарушение на антидопинговите правила;

(3) Независимо от посоченото в ал.2, Антидопинговият център може да тества всеки спортист, върху когото има юрисдикция, който не е прекратил състезателната си дейност, включително лишени от състезателни права спортисти навсякъде и по всяко време.

(4) Ако спортист се оттегли от активна състезателна дейност, докато е лишен от права, той трябва да уведоми писмено Антидопинговия център или друга антидопингова организация, която е наложила лишаването му от права, за оттеглянето си от състезателна дейност. Ако след това спортистът поиска да се върне към активна състезателна дейност, той няма право да се състезава в международни или национални спортни прояви, докато не прояви готовност да се подложи на тестване като подаде писмена молба с шестмесечно предизвестие (или предизвестие, равно на оставащото време от периода на лишаване от права към датата на спиране на състезателна дейност от спортиста, ако този период е бил по-дълъг от шест месеца), до Антидопинговия център и до съответната международна федерация.

(5) При извършване на извънсъстезателното тестване в случая по ал. 4 разходите за анализ и транспорт на пробите на спортиста, за командироване и за възнаграждения на антидопинговите екипи се заплащат от спортиста или от лицензираната спортна организация, към която той е картотекиран.

Чл.16. (1) Тестването въз основа на годишния план за разпределение на проверките на Антидопинговия център е за сметка на бюджета му.

(2) Извън случаите по ал. 1 тестване може да бъде извършено по искане, направено минимум два работни дни преди спортната проява:

1. на САА, на международна спортна организация, на национална антидопингова организация, регионални и други антидопингови организации и чуждестранни спортни организации;

2. на български спортни организации или на техни членове по администрирания от тях спорт, от името на антидопингова организация.

(3) Разходите за тестване по искане на организация по ал. 2 се заплащат от съответната организация, като в случай, че повече от една организация заяви тестване за една и съща спортна проява, разходите се поделят по равно между заявилите организации.

(4) Антидопинговият център като тестваща организация може да изисква допълнителни анализи.

(5) При непроведено по вина на лицензирана спортна организация или на неин член планирано или заявено тестване всички разходи се поемат от заявения тестването.

(6) Във връзка с МСЛ може да бъде извършен потвърдителен анализ.

(7) В случаите по ал. 4 и 6 всеки допълнителен анализ на проба, включително потвърдителни анализи от акредитирана от САА лаборатория, е за сметка на организацията, заявила допълнителния анализ.

Чл. 17. (1) Антидопинговият център прилага политика за дългосрочно съхранение на проби в съответствие с изискванията на МСЛ и Международния стандарт за защита на личния живот и личните данни (МСЗЛЖЛД).

(2) Броят на пробите по ал. 1 се определя в плана за разпределение на проверките въз основа на предварително определени критерии.

(3) Проби, определени за дългосрочно съхранение, могат да бъдат обект на последващ или допълнителен анализ, в съответствие със САК.

Чл. 18. (1) Антидопинговият център извършва състезателно и извънсъстезателно тестване по заповед на изпълнителния си директор.

(2) Тестването по ал. 1 е без предизвестие, освен при изключителни и оправдани обстоятелства.

(3) Тестването може да се основава на целево тестване, което е приоритетно или тестване на случаен принцип. Тестването при целевото тестване и при тестването на случаен принцип сеизвършва по предварително определени критерии, въз основа на МСТР.

(4) Доколкото е възможно, тестването трябва да бъде координирано чрез АДАМС с цел увеличаване ефективността на комбинираните усилия за тестване и избягване на ненужно дублиране.

(5) По време на спортна проява само една организация има правото да осъществява тестване на мястото на спортната проява в периода на спортната проява, като:

1. на национални спортни прояви Антидопинговият център има право да осъществява тестването;

2. на международни спортни прояви, които се провеждат на територията на Република България, международната спортна организация, която е управляващ орган на спортната проява има право да осъществява тестването.

(6) По искане на Антидопинговия център или на друга организация, която е управляващ орган на спортната проява, всяко тестване по време на спортната проява извън мястото на спортната проява трябва да бъде координирано с Антидопинговия център или със съответната организация, която е организатор на спортната проява.

(7) Всеки организатор на спортна проява е длъжен да разреши и да улесни провеждането на Програмата за независимо наблюдение по време на спортната проява.

Чл. 19. (1) Антидопинговият център може да изисква от спортистите да предоставят информация за местонахождение.

(2) Антидопинговият център създава и управлява национален регистър на спортистите за тестване (РСТ) в съответствие с чл. 4.8.6 от МСТР.

(3) Изпълнителният директор на Антидопинговия център утвърждава инструкцията, с която определя критериите за включване на спортистите в РСТ. Спортистите трябва да бъдат уведомени преди включването им и при изключването им в РСТ, като уведомлението съдържа информацията, определена в МСТР.

(4) Спортистите, включени в РСТ, са длъжни:

1. да предоставят точна и пълна информация на Антидопинговия център за своето местонахождение посредством АДАМС по начин, установен от МСТР на САА;

2. да актуализират информацията за местонахождението си, когато е необходимо, така че тя да бъде винаги точна и пълна;

3. да бъдат на разположение за тестване на посочените от тях местонахождения.

(5) Информацията по ал. 4 се въвежда в срокове, определени от Антидопинговия център, но при всеки случай преди първия ден на всяко тримесечие от началото на календарната година, а при всяка настъпила промяна – незабавно.

(6) Информацията по ал. 4 се използва за целите на планиране, координиране и провеждане на тестване при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и Общия регламент относно защита на личните данни, разследване на потенциални нарушения на антидопинговите правила и за други антидопингови цели. Информацията за местонахождение се предоставя на САА и на други антидопингови организации с правомощия да тестват даден спортист съобразно МСТР на САА, при условие че тази информация се пази в тайна по всяко време и се унищожава, след като престане да бъде релевантна за посочените по-горе цели.

(7) Спортист може да делегира правомощието си за попълване на информацията по ал. 4 на трета страна, като треньор, ръководител или национална спортна организация, при условие че третата страна се съгласи с такова делегиране. В този случай, се попълва формуляр за

делегиране на задължения, подписан от състезателя и лицето, на което са делегирани задълженията и се изпраща до Антидопинговия център.

(8) Без значение дали лично попълва информацията за местонахождения или е делегирал това задължение на трета страна, всеки спортист от РСТ остава изцяло и лично отговорен, в случай, че това задължение не бъде изпълнено.

(9) Спортистът не е длъжен да предоставя информация по ал. 4 само ако:

1. е известил писмено Антидопинговия център, че е прекратил спортно-състезателната си дейност или

2. Антидопинговият център го е информирал, че е изключен от РСТ.

(10) Ако спортист на международно или на национално ниво, включен в РСТ се оттегли от спортно-състезателна дейност и след това желае да се завърне към такава, то спортистът не може да участва в международни и ли национални спортни прояви, докато не извести писмено Антидопинговия център, че е на разположение за тестване за това поне 6 месеца преди датата на очакваното си завръщане. За посочения период до действителното завръщане към спортно-състезателна дейност спортистът е длъжен да бъде на разположение за извънсъстезателно тестване, както и при поискване да спазва изискванията за подаване на информация за местонахождението си по МСТР на САА. В посочения шестмесечен период при извършване на извънсъстезателното тестване разходите за анализ и транспорт на пробите на спортиста, за командироване и за възнаграждения на антидопинговите екипи се заплащат от спортиста или от лицензираната спортна организация, към която той е картотекиран.

(11) Световната антидопингова агенция след консултация със съответната международна спортна организация и с Антидопинговия център може с решение да направи изключение от правилото за шестмесечно предизвестие, ако стриктното прилагане на това правило би било несправедливо спрямо спортиста.

(12) Решенията по ал. 11 могат да бъдат обжалвани по реда на чл. 40.

Чл. 20. (1) Антидопинговият център информира посредством системата АДАМС другите антидопингови организации и САА за списъка с имената на спортистите, включени в РСТ.

(2) Ако спортист бъде включен едновременно в РСТ на Антидопинговия център и в регистъра на спортистите за тестване на друга антидопингова организация, Антидопинговият център и съответната антидопингова организация се споразумяват коя от двете ще бъде отговорната организация за получаването на информацията за местонахождението на спортиста.

(3) В случай че Антидопинговият център и съответната антидопингова организация не съумеят да се споразумеят, САА определя коя от тях да получава информация за местонахождението на спортиста въз основа на най-доброто в интерес на спортиста. Решението на САА е окончателно и не може да бъде обжалвано.

Чл. 21. (1) Неподаването на точна и пълна информация за местонахождение посредством АДАМС, която позволява спортистът да бъде локализиран за тестване на местата и по време, посочени в информацията за местонахождение или пропусъкът да се актуализира тази

информация за местонахождение, когато е необходимо, така че да се гарантира, че тя е точна и пълна, се счита за неуспешно подаване за целите на чл. 6, ал. 1, т. 4, при условие че са изпълнени условията на МСТР и МСУР на САА.

(2) Пропускът на спортист, да бъде на разположение за тестване на мястото и във времето на 60 – минутния интервал в определен ден, посочен в информацията за местонахождение, се считат за пропуснати проверки за целите на чл. 6, ал. 1, т. 4, при условие че са изпълнени условията на МСТР и МСУР на САА.

Чл. 22. (1) Антидопинговият център може да създава и управлява и следните регистри, които включват спортисти, за които изисква информация за местонахождения в по-ниска степен от тази от спортистите, включени в РСТ по чл. 19, ал. 2:

1. вторичен регистър на спортисти за тестване;
2. регистър за отборни местонахождения.

(2) Антидопинговият център уведомява спортистите, преди да бъдат включени във вторичния регистър или в регистъра за отборни местонахождения, както и когато са изключени от там. Това уведомление включва изискванията за информацията за местонахождение и последиците, които се прилагат в случай на несъответствие.

(3) Спортистите и отборите, включени във вторичния регистър и в регистъра за отборни местонахождения, са длъжни да предоставят информация за местонахождения чрез АДАМС по реда и в сроковете, определени от Антидопинговия център, и да я поддържат винаги актуална и точна.

(4) Спортните организации, БОК и Министерството на младежта и спорта са длъжни, при поискване, да съдействат на Антидопинговия център във всички дейности, съпътстващи включването на спортисти и отбори във вторичния регистър и в регистъра за отборни местонахождения, както и за получаване на информация за местонахождения.

(5) Антидопинговият център разработва и публикува на сайта си Инструкция за управление на вторичния регистър на спортистите за тестване и Инструкция за управление на регистъра за отборните местонахождения, които се утвърждават от изпълнителния директор. С тях се определят критериите и редът за включване/изключване, изисквания, срокове и начин за подаване на информация и последиците при тяхното неспазване.

(6) Неспазването на изискванията за подаване на информация за местонахождения от страна на спортист, включен във Вторичния регистър на спортистите за тестване или отбор, включен в Регистъра за отборни местонахождения се администрира съгласно Процедурата за управление на резултати.

(7) В случаите на нарушения на изискванията за подаване на информация от страна на отборите, санкциите се определят от съответната лицензирана спортна организация, която информира за това Антидопинговия център в 3-дневен срок от налагане на санкцията.

(8) В случаите на нарушения на изискванията за подаване на информация от страна на лицензираните спортни организации Антидопинговият център информира министъра на младежта и спорта, който може да наложи съответна санкция.

Чл. 23. (1) Антидопинговият център провежда разследвания и събира информация в съответствие с МСТР.

(2) Разследване се извършва за:

1. получаване, оценяване и обработване на антидопингова информация от всички налични източници, за да позволи разработването на ефективен, и пропорционален план за разпределение на проверките, за да се планира целевото тестване и/или да бъде основа за разследване на евентуално нарушение на антидопинговите правила;

2. проучване на атипичните резултати, атипични паспортни резултати и неблагоприятни паспортни резултати по реда на ПУР;

3. събиране на информация или доказателства, включително неаналитични доказателства, за да определи дали има нарушение на антидопингово правило по всяка от хипотезите на чл. 6, ал. 1.

(3) Антидопинговият център разработва и прилага политика и процедура за улесняване и насърчаване на подаването на сигнали за нарушения на антидопинговите правила.

(4) Спортните организации, спортистите, спортно-техническия персонал и други лица са длъжни да съдействат на Антидопинговия център при осъществяване на дейността му по ал. 1.

(5) Обидното поведение спрямо длъжностно лице по допинг контрол или друго лице, участващо в допинговия контрол от спортист, спортно-техническо лице, представител на спортна организация или друго лице, което не представлява а фалшифициране , е забранено и подлежи на санкция.

(6) Санкциите за неизпълнение на задължението по ал. 4 и за нарушенията по ал. 5 от спортисти, спортно-техническите лица и други лица се определят от лицензираните спортни организации в техните антидопингови правила. В случай на налагане на такава санкция, лицензираните спортни организации уведомяват за това Антидопинговия център в 3-дневен срок от налагането ѝ.

(7) В случаите на нарушения на изискванията на настоящия член от страна на лицензираните спортни организации Антидопинговият център информира министъра на младежта и спорта, който може да наложи съответна санкция.

Раздел IV

Антидопингови екипи

Чл. 24. (1) Антидопинговият център обучава служителите по допингов контрол (СДК).

(2) Изпълнителният директор на Антидопинговия център утвърждава процедура за формиране на антидопингови екипи.

(3) Изпълнителният директор на Антидопинговия център издава на СДК служебна карта, осигуряваща право на достъп до всички състезания, спортни прояви и спортни обекти и съоръжения.

(4) Съставът на всеки антидопингов екип е поне от двама членове, един от които е председател, и се определя със заповедта по чл. 18, ал. 1.

(5) Със заповед изпълнителният директор може да определи служител от Антидопинговия център, който да упражнява контрол върху дейността на антидопинговия екип.

Чл. 25. (1) СДК осъществяват дейността си, съобразно условията и по реда на Наръчник за антидопингови екипи, издаден от Антидопинговия център и публикуван на интернет страницата му, и:

1. вземат проби от спортистите, подлежащи на тестване;

2. събират данни и констатира факти с цел установяване на нарушения на антидопинговите правила от спортисти, спортно -технически персонал и други лица;

3. попълват документацията за дейностите по т. 1 и 2 и носят отговорност за правилното отразяване на всички данни;

4. отговарят за правилното вземане, запечатване, съхраняване, транспортиране и своевременното доставяне на пробите в АЦ за изпращане в акредитирана от САА лаборатория.

(2) Във връзка с констатиране на нарушения на антидопинговите правила по чл. 6, ал. 1 членовете на антидопинговия екип имат право да извършват проверка на личния багаж и на вещите на спортистите, на спортно-техническия персонал и на други лица.

(3) При откриване на субстанция при проверката по ал. 2, за която има съмнение, че е включена в Забранителния списък, членовете на антидопинговия екип имат право да я изземат за анализ.

(4) За иззетата субстанция по ал. 3 се попълва протокол и субстанцията се изпраща за анализ в акредитирана от САА лаборатория.

Чл. 26. Лицата – организатори на състезания и/или спортни прояви, са длъжни да осигурят условия за работа на антидопинговите екипи съгласно МСТР на САА.

Раздел V

Анализ на проби и данни

Чл. 27. (1) Пробите и свързаните с тях аналитични данни или информация от допингов контрол се анализират за откриване на забранени субстанции или забранени методи, посочени в Забранителния списък, както и за други субстанции, определени от САА, съобразно Мониторинговата й програма или за да подпомогнат Антидопинговия център или друга антидопингова организация в профилирането на съответните параметри в урината, кръвта или друга матрица на спортист (включително за ДНК или геномен профил), или за всякакви други легитимни антидопингови цели.

(2) Проби, свързаните с тях аналитични данни и информация от допингов контрол могат да се използват за антидопингови научно-изследователски цели, но никоя проба не може да бъде използвана за научно-изследователски цели без писменото съгласие на спортиста. Пробите и свързани с тях аналитични данни и информация от допинг контрол, използвани за научно-изследователски цели, трябва първо да се обработят така, че да не могат да бъдат проследени и свързани с конкретен спортист.

(3) Няма ограничения по отношение на правомощията на лаборатория да провежда повторни или допълнителни анализи на дадена проба, преди Антидопинговия център да уведоми спортиста, че пробата е основание за обвинение за нарушение на антидопинговите правила по чл. 6, ал. 1, т. 1. Ако след такова уведомление Антидопинговият център желае да проведе допълнителни анализи на тази проба, той може да направи това със съгласието на спортиста или с одобрение от Дисциплинарната комисия.

Раздел VI

Управление на резултати

Чл.28. (1) Антидопинговият център изготвя и прилага Процедура за управление на резултатите (ПУР), съобразена с Международния стандарт за управление на резултатите (МСУР), която се публикува на интернет страницата му. В Процедурата за управление на резултатите се установяват правилата за администриране преди изслушването от Дисциплинарната комисия при всички потенциални нарушения на антидопинговите правила.

(2) Администрирането при потенциалните нарушения на антидопинговите правила се извършва от Експертната група за управление на резултатите (ЕГУР), чийто състав се определя от изпълнителния директор на Антидопинговия център.

(3) За всяко потенциално нарушение на антидопинговите правила ЕГУР прави първоначален преглед, подготвя известие до спортиста или другото лице чрез лицензираната спортна организация и до други антидопингови организации и предоставя възможност на спортиста или другото лице да даде писмени или устни обяснения, както и информация за останалите му права, съгласно МСУР.

(4) Временно отстраняване на спортист или друго лице се налага съобразно МСУР и ПУР, като това включва възможността за изслушване или обжалване. Задължителното отстраняване започва автоматично от датата на известяване по ал. 3 на спортиста или другото лице, а незадължителното – съобразно решението на Антидопинговия център. Лицензираната спортна организация информира незабавно Антидопинговия център, когато връчи уведомлението на спортиста или другото лице.

Чл. 29. (1) Ако спортист или друго лице се оттегли от активна спортна дейност, докато тече процес на управление на резултатите от Антидопинговия център, последният си запазва правомощието да завърши процеса по управление на резултати.

(2) Ако спортист или друго лице се оттегли от активна спортна дейност преди да започне какъвто и да е било процес на управление на резултати и Антидопинговият център е имал правомощия за управление на резултати спрямо спортиста или съответното друго лице по

времето, когато спортистът или другото лице са извършили нарушение на антидопинговите правила, Антидопинговият център има правомощието да проведе управление на резултати.

Чл. 30. (1) За всички случаи, с изключение на тези по чл. 46 и когато спортистът или другото лице се откаже от изслушването, както е предвидено в Процедурата за управление на резултати, при които са събрани достатъчно данни и/или са констатирани факти, даващи основание за повдигане на обвинение за нарушение на антидопинговите правила, изпълнителният директор на Антидопинговия център изпраща цялата документация по случая на Дисциплинарната комисия.

(2) В случаите по чл.46 и когато спортистът или другото лице се откаже от изслушването (или изрично се съгласи с последствията, предложени от Антидопинговия център, или не оспори твърдяното нарушение на антидопинговите правила в срока, определен от Антидопинговия център), не се изисква изслушване пред Дисциплинарната комисия. Вместо това, изпълнителният директор на Антидопинговия център незабавно се произнася с решение, в съответствие с чл.9 от Международния стандарт за управление на резултатите.

(3) Антидопинговият център уведомява за решението по ал.2 спортиста или другото лице и другите организации с право на обжалване, съгласно чл.40, ал.6 -10 и незабавно го докладва в АДАМС. Ако уведомяването се извършва чрез лицензираната спортна организация, тя информира незабавно Антидопинговия център, когато уведомлението се връчи на спортиста или другото лице. Антидопинговият център публично оповестява това решение, в съответствие с чл. 14.3.2 от Кодекса.

Раздел VII

Дисциплинарно производство

Чл. 31. (1) Към Българския олимпийски комитет се създава Дисциплинарна комисия.

(2) Дисциплинарната комисия е оперативно независим орган, чиято дейност е в съответствие с Кодекса и МСУР и е регламентирана в процедурни правила, публикувани на интернет страниците на Антидопинговия център и БОК.

(3) Дисциплинарната комисия е в състав от 9 души, разделени на три квоти: юридическа, медицинска и спортна.

(4) Председателят и двамата заместник-председатели на Дисциплинарната комисия са юристи с не по-малко от 5 години професионален стаж, а членовете са трима лекари с не по-малко от 5 години професионален стаж, и трима допълнителни членове – всеки от които с не по-малко от 5 години професионален стаж в областта на физическото възпитание и/или спорта.

(5) Съставът на Дисциплинарната комисия се определя от Изпълнителното бюро на Българския олимпийски комитет по предложение на неговия председател.

(6) Всеки от членовете на Дисциплинарната комисия е с мандат 4 години и може да бъде преизбиран само веднъж.

(7) Мандатът на член на Дисциплинарната комисия може да се прекрати предсрочно при:

1. смърт;
2. подаване на оставка;
3. фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си повече от 6 месеца;
4. с мотивирано решение на органа по назначаването.

(8) При предсрочно прекратяване на мандата на член на Дисциплинарната комисия на негово място се определя нов член за остатъка от мандата.

Чл. 32. (1) Дисциплинарната комисия:

1. провежда заседания и изслушвания на спортисти, спортно-технически персонал и други лица по въпроси, свързани с нарушенията на антидопинговите правила;
2. взема решения по въпроси, свързани с нарушенията на антидопинговите правила;
3. определя вида и размера на наказанията за извършените нарушения на антидопинговите правила и ги налага.

(2) За осъществяване на правомощията си Дисциплинарната комисия има право да привлича външни експерти – специалисти в определена област, когато за разрешаване на конкретен въпрос са необходими специални знания и умения, които членовете на комисията не притежават.

(3) Дисциплинарната комисия осъществява дейността си при спазване на принципите, установени в МСУР, включително и следното:

1. справедлив, безпристрастен и оперативно независим разглеждащ състав;
2. своевременно провеждане на изслушването, като освен при сложни въпроси, срокът за постановяване на решение от Дисциплинарната комисия не трябва да надвишава два месеца от сезирането ѝ;
3. гарантиране правото на всяка от страните да представя доказателства, в т.ч. да поиска призоваване и разпит на свидетели (разглеждащият състав решава по свое усмотрение дали да приема свидетелски показания по телефона или в писмен вид);
4. гарантиране правото на лицето да бъде информирано своевременно и по справедлив начин относно твърдението, че е нарушило антидопинговите правила;
5. даване право на лицето да се защити срещу обвинението, че е нарушило антидопинговите правила, и съответните му последици;
6. даване право на лицето да бъде представявано за собствена сметка;
7. даване право на лицето да ползва преводач по време на изслушването, като самоличността на преводача и отговорността за заплащане на услугите му се определят от разглеждащия състав;

Чл. 33. Право да отнесат за разглеждане и разрешаване до Дисциплинарната комисия въпроси, свързани с нарушения на антидопинговите правила, имат:

1. изпълнителният директор на Антидопинговия център;
2. всяка подписала Кодекса страна;
3. САА;
4. всяко лице, което е обвинено, че е извършило нарушение на антидопинговите правила.

Чл. 34. (1) Председателят на Дисциплинарната комисия или когато отсъства – негов заместник, определя състава на комисията за разглеждането и решаването на всеки отделен случай. Всеки разглеждащ състав се ръководи от председателя на Дисциплинарната комисия или от негов заместник и когато е възможно включва по един член от медицинската и спортната квота. Когато не е възможно разглеждащият състав да включва представители на трите квоти, са допустими попълнения от останалите квоти, като участието на юрист е задължително.

(2) За член на разглеждащия състав не може да бъде назначавано лице:

1. което е страна по делото или заедно с някоя от страните по делото е субект на спорното или свързано с него правоотношение;
2. което е съпруг или роднина по права линия без ограничение, по сребрена линия до четвърта степен включително или по сватовство до трета степен включително на някоя от страните или на неин представител;
3. което живее във фактическо съпружеско съжителство със страна по делото или с неин представител;
4. което е било представител, съответно пълномощник, на страна по делото;
5. което е взело участие при предварителното решаване на случая или е било свидетел или вещо лице по делото;
6. относно което съществуват други обстоятелства, които пораждаат основателно съмнение в неговото безпристрастие.

(3) Член на разглеждащия състав е длъжен сам да се отстрани в случаите по ал. 2, т. 1 – 5, а когато не приеме отвода по ал. 2, т. 6 – да обяви обстоятелствата.

(4) За отсъствието на обстоятелствата по ал. 2 членовете на разглеждащия състав попълват декларация.

Чл. 35. Разглеждащият състав заседава при закрити врата, освен ако някоя от страните поиска спорът да се разгледа при открити врата и спортистът или другото лице е изразил писмено съгласие за това.

Чл. 36. (1) За насрочването на първото заседание съответните страни по чл. 33, се известяват писмено за мястото, датата и часа на изслушване в срок, не по-кратък от 7 дни преди датата на заседанието.

(2) Разглеждащият състав може да отлага изслушване. За следващите заседания страните, неприсъствали на изслушването, се информират сами.

(3) По молба на едната страна в производството разглеждащият състав може да изиска от другата страна да представи притежаван от нея документ, а страната, която иска документа, обяснява неговото значение за производството.

Чл. 37. (1) Тежестта на доказване на наличието на нарушение на антидопинговите правила пада върху Антидопинговия център. Стандартът на доказване е способността на Антидопинговия център да докаже нарушението на антидопинговите правила до нужното удовлетворяване на състава по разглеждане на случая, като се има предвид тежестта на повдигнатото обвинение; този стандарт на доказване за всички дела е по-висок от обикновения превес на доказателствата и по-нисък от доказването по несъмнен начин. В случаите, когато с оглед на даване на възможност за оборване на презумпцията или за установяване на конкретни факти и обстоятелства тежестта на доказване се премества върху спортиста или върху лицето, явяващи се предполагаеми извършители на нарушение на антидопинговите правила, освен в случаите, предвидени в ал. 2, т. 3 и т. 4, стандартът на доказване е превес на доказателствата;

(2) Фактите, свързани с нарушения на антидопинговите правила, може да бъдат установени чрез всякакви надеждни средства, включително самопризнания; в случаите на използване на допинг се прилагат следните правила за доказване:

1. аналитичните методи или праговете стойности за вземане на решения, одобрени от САА след консултации в рамките на съответната научна общност, или които са били официално рецензирани, се приемат за научно обосновани; всеки спортист или друго лице, което иска да оспори изпълнението на условията за такава презумпция или да обори презумпцията за научна валидност като предварително условие за всяко оспорване, е необходимо първо да уведоми САА за оспорването и за основанието му; Първоначалният изслушващ орган, апелативният орган или САС по своя инициатива може също да информира САА за всяко оспорване; в рамките на 10 дни от датата на получаването на такова уведомление от САА и от получаването на документацията по случая САА също има правото да се намеси като страна или с експертно мнение или по друг начин да представи доказателства в такова производство; в случаите пред САС, по искане на САА, съставът на САС трябва да назначи подходящ научен експерт, който да съдейства на състава при решаване на оспорването.

2. За някои забранени субстанции САА може да инструктира акредитирани от нея лаборатории, да не отчитат пробите като нарушение на антидопинговите правила, ако изчислената концентрация на забранената субстанция или нейните метаболити или маркери, са под минималното ниво за докладване.

3. по презумпция лабораториите с акредитация от САА или други лаборатории, одобрени от САА, провеждат анализите на проби и процедурите по тяхното приемане и съхраняване съобразно МСЛ на САА; спортистът или съответното друго лице могат да опровергаят тази презумпция, в случай че установят поява на отклонение от МСЛ на САА, което с основание би могло да е станало причина за неблагоприятния аналитичен резултат; в случай че спортистът или съответното друго лице опровергаят презумпцията чрез доказване на такова отклонение,

Антидопинговият център носи тежестта да докаже, че отклонението не е било причината за неблагоприятния аналитичен резултат;

4. отклоненията от който и да е друг международен стандарт, антидопингово правило или политика, заложи в Кодекса или в настоящата наредба, не водят до обявяване на аналитичния резултат или на друго доказателство за нарушаване на антидопингово правило за невалидни, и не представляват защита на нарушаването на антидопинговото правило; в случай че спортистът или съответното друго лице установят, че отклонение от някоя от специфичните разпоредби на международен стандарт, изброени по-долу, с основание би могло да стане причина за нарушение на антидопингово правило въз основа на неблагоприятен аналитичен резултат или непредоставяне на информация за местонахождение, Антидопинговият център носи тежестта да докаже, че това отклонение не е причинило неблагоприятния аналитичен резултат или непредоставянето на информация за местонахождение:

а) отклонение от МСТР, свързано с вземането на проби или обработката на проби, което с основание би могло да доведе до нарушение на антидопингово правило, въз основа на неблагоприятен аналитичен резултат, като в този случай Антидопинговият център носи тежестта да докаже, че такова отклонение не е довело до неблагоприятния аналитичен резултат;

б) отклонение от МСУР или МСТР, свързано с неблагоприятен паспортен резултат, който с основание би могъл да доведе до нарушение на антидопингово правило, като в този случай Антидопинговият център носи тежестта да докаже, че това отклонение не е причинило нарушението на антидопинговите правила;

в) отклонение от МСУР, свързано с изискването за уведомяване на спортиста за отварянето на Проба „Б“, което с основание би могло да причини нарушение на антидопинговите правила въз основа на неблагоприятен аналитичен резултат, като в този случай Антидопинговият център носи тежестта да докаже, че това отклонение не е довело до неблагоприятния аналитичен резултат;

г) отклонение от МСУР, свързано с уведомяване на спортиста, което с основание би могло да причини нарушение на антидопинговите правила, въз основа на непредоставяне на информация за местонахождение, като в този случай Антидопинговият център носи тежестта да докаже, че такова отклонение не е причинило непредоставянето на информация за местонахождение.

5. фактите, установени от съд или от професионално-дисциплинарен орган с компетентни правомощия посредством решение, което не е обект на всяка обжалване, се считат за неопровержими доказателства срещу спортиста или лицето, към които е насочено решението, освен в случаите, когато спортистът или лицето установят, че това решение е в нарушение на основните принципи на правото и справедливостта;

6. по време на изслушването при нарушение на антидопинговите правила разглеждащият състав може да стига до изводи във вреда на обявения за извършител спортист или друго лице въз основа на отказа му да се яви на изслушването (лично или по телефона съгласно разпореденото от състава) и да отговаря на въпросите на състава или на Антидопинговия

център, който е обявил нарушението, след като към него е било отправено искане за явяване в рамките на разумен срок преди изслушването.

Чл. 38. За заседанията на състава на Дисциплинарната комисия се води писмен протокол. При поискване страните могат да получат копие от протокола.

Чл. 39. (1) Решенията на състава се вземат с мнозинство.

(2) Решението е писмено и съдържа дата, юрисдикция и приложими правила, подробна фактическа информация, извършеното нарушение на антидопинговите правила, приложими последици и мотиви, начини и срок за обжалване от спортиста или другото лице, както и подписи.

(3) Решенията се изпращат незабавно от Дисциплинарната комисия до Антидопинговия център. Антидопинговият център изпраща решението до спортиста или другото лице и другите антидопингови организации с право на обжалване по чл.40, ал.6-10. Антидопинговият център изпраща резюме на решението на английски език на другите антидопингови организации с право на обжалване по чл.40, ал.6-10 и го докладва незабавно в АДАМС. Решенията се връчват лично или на представител на адреса, който е посочен по преписката. Когато адресатът не е намерен на посочения адрес, решението се връчва на настоящия му адрес, а при липса на такъв - на постоянния.

(4) На страната може да се връчи решение и на посочен от нея електронен адрес. То се смята за връчено с постъпването му на посочения електронен адрес.

(5) Когато решението не може да бъде връчено по начините, указани в ал. 3 и 4, то се изпраща на лицензираната спортна организация на спортиста или другото лице, ако е приложимо и се счита за връчено на адресата от момента на получаването му от лицензираната спортна организация. Ако уведомяването се извършва от лицензираната спортна организация, тя трябва да потвърди писмено на Антидопинговия център, че е извършила уведомяването.

Чл. 40. (1) Решенията на Дисциплинарната комисия, на изпълнителния директор на Антидопинговия център и на Българския спортен арбитраж могат да бъдат обжалвани, както е описано по-долу в този член, като обжалването не спира изпълнението им, освен ако апелативният орган реши друго. Обхватът на обжалване включва всички въпроси, които се отнасят до материята, и по никакъв начин не е ограничен до първоначално разгледаните на по-предишна инстанция въпроси. Всяка страна по обжалването може да представи доказателства, правни аргументи и претенции, които не са били представени пред първата изслушваща инстанция, стига само те да се базират на същото основание или на същите общи факти или обстоятелства, повдигнати или засегнати в изслушването пред първата инстанция.

(2) В случаите, когато САА има правото да обжалва и никоя страна по делото не обжалва окончателно решение в обсега на производство на Антидопинговия център, САА може да обжалва това решение директно пред САС, без да е необходимо да изчерпва предвидените способности за обжалване при производство на Антидопинговия център. При вземането на решение САС няма да се съобразява с преценката на инстанцията, чието решение е обжалвано.

(3) Всяко от следните може да бъде обжалвано само, както е предвидено в този член:

1. решения на Дисциплинарната комисия и на изпълнителния директор на Антидопинговия център, че е извършено нарушение на антидопинговите правила, решения за налагане или неналагане на евентуалните последици за нарушения на антидопинговите правила, както и решения, че няма извършено нарушение на антидопинговите правила;
 2. решения на изпълнителния директор на Антидопинговия център и на Дисциплинарната комисия, постановяващи прекратяване на производството за антидопингово нарушение, поради процедурни причини (включващи, например, давност);
 3. решение на САА да не прави изключение от изискването за шестмесечно предизвестие на отказал се спортист да се завърне към състезателна дейност съгласно чл. 19, ал. 11;
 4. решение на САА, възлагащо Управление на резултати съгласно чл. 7.1 от Кодекса;
 5. решения на изпълнителния директор на Антидопинговия център да не представя неблагоприятен аналитичен резултат или атипичен резултат като нарушение на антидопинговите правила или решение да прекрати разглеждането на нарушение на антидопинговите правила след проведено разследване в съответствие с МСУР;
 6. решение за налагане или отмяна на временно отстраняване в резултат на предварително изслушване;
 7. неспазване от страна на Антидопинговия център на чл.7.4 от Кодекса;
 8. решение, постановяващо липса на компетентност на Антидопинговия център във връзка с взимането на решение по повод на предполагаемо нарушение на антидопинговите правила или последиците от него;
 9. решение да спре или да не спре последици или да възобнови или да не възобнови последици по чл.10.7.1 от Кодекса;
 10. неспазване на чл. 7.1.4 и чл. 7.1.5 от Кодекса;
 11. неспазване на чл. 46, ал. 1;
 12. решение по чл.10.14.3 от Кодекса;
 13. решение на изпълнителния директор на Антидопинговия център да не признае решение на друга антидопингова организация съгласно чл. 41 ; и
 14. решение по §7 от Преходните и заключителни разпоредби;
- (4) В случаите, произтичащи от участие в международни спортни прояви, и в случаите на замесени спортисти на международно ниво решението може да бъде обжалвано единствено пред САС.
- (5) В случаите, когато ал.4 не е приложима, решението може да се обжалва пред Българския спортен арбитраж, който се произнася с решение в срок до 15 дни от приключването на изслушването, който срок може при необходимост да бъде удължен.
- (6) Право на обжалване по ал. 1 – 5 имат:

1. при обжалване пред САС по ал.4:

- а) спортистът или другото лице – субект на обжалваното решение;
- б) другата страна по делото, във връзка с което е произнесено решението;
- в) съответната международна федерация;
- г) Антидопинговият център и/или националната антидопингова организация на държавата по местожителство на лицето или на държавата, на която лицето е гражданин или която му е издала състезателен лиценз;
- д) Международният олимпийски комитет или Международният паралимпийски комитет, както е приложимо, при условие че решението ще окаже ефект във връзка с олимпийски или паралимпийски игри, в т.ч. решения, повлияващи правото за участие в олимпийски или паралимпийски игри; и
- е) САА;

2. при обжалване пред Българския спортен арбитраж по ал.5:

- а) спортистът или съответното друго лице – субект на обжалваното решение;
- б) другата страна по делото, във връзка с което е произнесено решението;
- в) Антидопинговият център и/или националната антидопингова организация на държавата по местожителство на лицето или на държавата, на която лицето е гражданин или която му е издала състезателен лиценз;
- г) съответната международна федерация;
- д) Международният олимпийски комитет или Международният паралимпийски комитет, както е приложимо, при условие че решението ще окаже ефект във връзка с олимпийски или паралимпийски игри, в т.ч. решения, повлияващи правото за участие в олимпийски или паралимпийски игри; и
- е) САА;

3. при обжалването на всяко решение на Българския спортен арбитраж по ал.5 пред САС:

- а) САА;
- б) Международният олимпийски комитет;
- в) Международният паралимпийски комитет; и
- г) съответната международна федерация.

4. всяка страна, която обжалва, има право на съдействие от САС във връзка с получаването на всякаква релевантна информация от антидопинговата организация, чието решение се обжалва, като тази информация се предоставя при разпореждане на САС.

5. независимо от други разпореждания право да обжалва наложено наказание временно лишаване от права имат само спортистът или другото лице, върху което е наложено временно отстраняване.

(7) Всички страни по всяко обжалване пред САС трябва да гарантират, че САА и всички други страни с право на обжалване са били своевременно уведомени за обжалването.

(8) Сроковете за обжалване са, както следва:

1. жалби пред Българския спортен арбитраж в качеството му на апелативна инстанция могат да се подават в рамките на 21 дни, считано от датата на получаване на решението от обжалващата страна;

2. срокът за обжалване пред САС е 21 дни, считано от датата на получаване на решението от обжалващата страна.

9) При жалба, внесена от страна с право на обжалване, която не се явява страна в производството, довело до обжалваното решение, се прилага следното:

1. в срок 15 дни от известяването за решението страната има право да поиска от издаващия решението орган препис от досието;

2. при внасяне на искането по т. 1 в 15-дневен срок страната вносител разполага с 21 дни, считано от деня на получаване на досието да внесе жалба пред САС.

(10) Крайният срок за обжалване от САА е не повече от:

1. 21 дни след изтичането на последния възможен ден от срока за обжалване на всяка страна с право на обжалване, или

2. 21 дни, след като САА получи пълното досие по свързания с решението случай.

(11) Обжалване от две страни по едно и също дело пред САС и пред Българския спортен арбитраж, както и други последващи обжалвания от която и да е страна по делото са изрично допустими. Всяка страна, която има право да обжалва по този член, трябва да внесе противоположно или последващо обжалване най-късно със своя отговор.

(12) В случаите, когато Антидопинговият център не съумее в рамките на разумен срок, определен от САА, да се произнесе с решение за това дали е извършено нарушение на антидопинговите правила, САА може да предпочете да обжалва директно пред САС, като за целта ще се счита, че Антидопинговият център е взел решение, постановяващо липса на нарушение на антидопинговите правила. Ако разглеждащият състав на САС определи, че е било извършено нарушение на антидопинговите правила и че САА е действала основателно, като е решила да обжалва директно пред САС, заплатените от САА разноски и адвокатски хонорари за обжалването се възстановяват на САА от Антидопинговия център.

(13) Решенията за РТУ могат да бъдат обжалвани по реда на чл. 9-11

(14) Когато е страна по апелативно производство, Антидопинговият център трябва своевременно да уведоми за това спортиста или съответното друго лице, както и другите антидопингови организации с правомощия за обжалване.

Чл. 41. (1) Решение за нарушение на антидопинговите правила, взето от антидопингова организация на подписала Кодекса страна, апелативен орган или САС, след уведомяване на страните в производството, автоматично става задължително извън страните в производството – за Антидопинговия център и всяка една лицензирана спортна организация в Република България, както и за всяка подписала страна във всеки спорт, със следните последици:

1. Решение на всеки от гореописаните органи за налагане на временно отстраняване (след провеждане на предварително изслушване или ако спортистът или съответното друго лице е приел временното отстраняване или се е отказал от правото на предварително изслушване, ускорено изслушване или ускорено обжалване, предложени в съответствие с чл.7.4.3 от Кодекса) автоматично забранява на спортиста или на съответното друго лице да участва (както е описано в чл.10.14.1 от Кодекса) във всички спортове в рамките на правомощията на всяка подписала страна за периода на Временното отстраняване.
2. Решение на всеки от гореописаните органи за налагане на период на лишаване от права (след изслушване или след отказа от изслушване), автоматично забранява на спортиста или на съответното друго лице да участва (както е описано в чл.10.14.1 от Кодекса) във всички спортове в рамките на правомощията на всяка подписала страна, за периода на лишаване от права.
3. Решение на всеки от гореописаните органи за приемане на нарушение на антидопинговото правило, автоматично обвързва всички подписали страни.
4. Решение на всеки от гореописаните органи за анулиране на резултатите по чл.10.10 от Кодекса за определен период, автоматично анулира всички резултати, получени в рамките на правомощията на всяка подписала страна през посочения период.

(2) Антидопинговият център и всяка една спортна организация в Република България са длъжни да признаят и изпълнят решение и последиците от него, както се изисква съгласно ал. 1, без да се изискват допълнителни действия, считано от по-ранната от двете дати: датата, на която Антидопинговият център действително е получил уведомление за решението или датата, на която решението е качено в АДАМС.

(3) Решение на антидопингова организация, апелативен орган или САС за преустановяване или отмяна на последиците, е обвързващо за Антидопинговия център и всяка една спортна организация в Република България без необходимост от допълнителни действия, считано от по-ранната от двете дати: датата, на която Антидопинговият център действително е получил уведомление за решението или датата, на която решението е качено в АДАМС.

(4) Независимо от разпоредбата на ал. 1, обаче, решение за нарушение на антидопинговите правила от страна на организатор на спортни прояви от най-висок ранг, взето в ускорена процедура по време на спортната проява, не е обвързващо за Антидопинговия център и всяка една спортна организация в Република България, освен ако правилата на организатора на спортни прояви от най-висок ранг не предостави на спортиста или на съответното друго лице възможност за обжалване по неускорена процедура.

Раздел VIII

Санкции за нарушения на антидопинговите правила

Чл. 42. Санкциите на спортисти и на други лица по наредбата се налагат независимо от имуществената, административно-наказателната или наказателната отговорност, ако такава се предвижда в друг нормативен акт.

Чл. 43. Нарушение на антидопинговите правила при индивидуалните спортове, извършено от спортист и установено при състезателно тестване, автоматично води до анулиране на индивидуалните му резултати на това състезание, с всички произтичащи от това последици, включително отнемане на медали, точки и награди.

Чл. 44. (1) Нарушение на антидопинговите правила, настъпило по време на или във връзка със спортна проява, може, при решение на ръководния орган на спортната проява, да доведе до анулиране на всички индивидуални резултати, постигнати от спортиста, с произтичащите от това последици, включително отнемане на медали, точки и награди, като се съобразяват следните обстоятелства, с изключение на предвиденото в т.2:

1. при преценката дали да се анулират други резултати от спортната проява, могат да бъдат включени допълнителни фактори като тежестта на извършеното нарушение на антидопинговите правила от спортиста, както и дали проверките, извършени на спортиста в рамките на други състезания, са били с отрицателен резултат;

2. в случай, че спортистът докаже липса на вина или небрежност от негова страна за извършване на нарушението, индивидуалните му резултати, постигнати в останалите състезания, не се анулират, освен ако има вероятност тези резултати да са били повлияни от нарушението на антидопинговите правила.

(2) Периодът на лишаване от права за нарушения по чл. 6, ал. 1, т. 1, 2 и 6, който подлежи на потенциална отмяна, намаляване или спиране, съгласно ал. 5, ал. 6 и чл. 45 е както следва:

1. периодът на лишаване от права и по ал. 2, т. 4 е четири години, когато:

а) нарушението на антидопинговото правило не включва специфична субстанция или специфичен метод, освен ако спортистът или другото лице могат да докажат, че нарушението на антидопинговото правило не е било умишлено;

б) нарушението на антидопинговото правило включва специфична субстанция или специфичен метод и Антидопинговият център може да докаже, че нарушението е било умишлено;

2. ако т. 1 не е приложима, периодът на лишаване от права и по ал. 2, т. 4 е две години.

3. за целите на прилагането на ал. 2 терминът „умишлен“ се използва за да идентифицира спортист или друго лице, въввлечено в поведение, което то знае, че представлява антидопингово нарушение, или знае, че има значителен риск това поведение да може да представлява или да доведе до нарушение на антидопинговите правила и явно пренебрегва този риск. Нарушение на антидопингово правило, произтичащо от неблагоприятен аналитичен резултат за субстанция, забранена само по време на състезание, ще е налице оборима

презумпция, че не е „умишлено“, ако субстанцията е специфична и ако спортистът може да докаже, че забранената субстанция е използвана извънсъстезателно.

Нарушение на антидопингово правило, произтичащо от неблагоприятен аналитичен резултат за субстанция, забранена само по време на състезание, няма да се приеме за „умишлено“, ако субстанцията не е специфична и ако спортистът може да докаже, че забранената субстанция е използвана извънсъстезателно и няма връзка със спортните постижения.

4. независимо от всички останали разпоредби в ал.2, когато нарушението на антидопинговото правило включва субстанция, с която се злоупотребява:

а) ако спортистът може да докаже, че поглъщането или употребата е станало извън състезание и не е свързано със спортните резултати, тогава периодът на лишаване от права е три месеца. В допълнение, периодът на лишаване от права, изчислен по настоящата буква може да бъде намален до един месец, ако спортистът или съответното друго лице удовлетворително премине през програма за лечение на злоупотреба със субстанции, одобрена от Антидопинговия център. Периодът на лишаване от права, установен в настоящата буква, не подлежи на намаляване, въз основа на разпоредбите на ал. 6;

б) ако поглъщането, употребата или притежанието е станало по време на състезание и спортистът може да докаже, че контекстът на поглъщане, употреба или притежание не е свързан със спортните резултати, тогава поглъщането, употребата или притежанието не се счита за умишлено за целите на ал. 2, т. 1 и не дава основание за установяване на утежняващи обстоятелства съгласно ал. 4.

(3) В случаите, в които не се прилагат ал. 6 и чл.45, ал. 7 периодът на лишаване от права за нарушения на антидопинговите правила, различни от посочените в ал. 2 е, както следва:

1. За нарушение на чл. 6, ал. 1, т. 3 или 5 периодът на лишаване от права е 4 години, освен ако:

а) в случай на неучастие във вземане на проба, спортистът може да докаже, че допускането на нарушение на антидопинговите правила не е било умишлено. В този случай периодът на лишаване от права е две години;

б) периодът на лишаване от права е в рамките на две до четири години във всички други случаи, ако спортистът или съответното друго лице може да докаже изключителни обстоятелства, които оправдават намаляване на периода на лишаване от права, в зависимост от степента на вина на спортиста или съответното друго лице; или

в) в случай на участие на защитено лице или непрофесионален спортист, периодът на лишаване от права е в рамките на максимално две години и минимално - порицание без период на лишаване от права, в зависимост от степента на вина на защитеното лице или на непрофесионалния спортист.

2. за нарушение на чл. 6, ал. 1, т. 4 периодът на лишаване от права е 2 години, който може да бъде намален до минимум една година в зависимост от степента на вина на спортиста; гъвкавостта между две и една година лишаване от права по тази точка не може да бъде приложена към спортисти, които в последния момент се опитват да сменят

местонахождението си или да използват други подходи, като тези им действия пораждат сериозно подозрение относно факта, че спортистът се е опитал да избегне да бъде на разположение за допинг тестване;

3. за нарушение на чл. 6, ал. 1, т. 7 или 8 периодът на лишаване от права е минимум 4 години до окончателно лишаване от права в зависимост от тежестта на нарушението. Нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 7 или 8, включващо защитено лице, се счита за особено сериозно, а ако е извършено от спортно-техническо лице и включва нарушения, различни от специфични субстанции, води до окончателно лишаване от права за спортно-техническото лице. Значителните нарушения по чл. 6, ал. 1, т. 7 или 8, при които е възможно да са нарушени и закони и разпоредби, регулиращи сфери, различни от спортната, се докладват на компетентните административни, професионални или съдебни органи;

4. за нарушение на чл. 6, ал. 1, т. 9 периодът на лишаване от права е минимум 2 години до окончателно лишаване от права, в зависимост от тежестта на нарушението;

5. за нарушение на чл. 6, ал. 1, т. 10 периодът на лишаване от права е 2 години с възможност да бъде намален до минимум една година в зависимост от степента на вина на спортиста или на другото лице, както и от други обстоятелства по случая;

6. за нарушения по чл. 6, ал. 1, т. 11 наложеният период на лишаване от права е минимум две години до окончателно лишаване от права в зависимост от тежестта на нарушението от спортиста или съответното друго лице.

(4) При нарушение на антидопинговите правила, различно от нарушение на чл. 6, ал. 1, т. 7-9 или т. 11, ако Антидопинговият център установи в конкретен случай, че има утежняващи обстоятелства, които оправдават налагането на период на лишаване от права, по-дълъг от стандартната санкция, периодът на лишаване от права, който би се приложил в други случаи, се увеличава с допълнителен период на лишаване от права от до 2 години в зависимост от тежестта на нарушението и естеството на утежняващите обстоятелства, освен ако спортистът или съответното друго лице не докажат, че не са извършили съзнателно нарушението на антидопинговото правило.

(5) Ако в конкретен случай спортист или друго лице докаже липса на вина или небрежност от негова страна, тогава приложимият срок за лишаване от права се отменя.

(6) Въз основа на липса на значителна вина или небрежност може да има намаляване на периода на лишаване от права в конкретни случаи за нарушения на чл. 6, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 6:

1. Всички намаления по настоящата точка са взаимно изключващи се и некумулятивни:
 - а) когато нарушението на антидопинговите правила включва специфична субстанция (различна от субстанция, с която се злоупотребява) или специфичен метод, и спортистът или съответното друго лице може да докаже липса на значителна вина или небрежност, тогава периодът на лишаване от права е минимум порицание без период на лишаване от права, и максимум две години лишаване от права в зависимост от степента на вина на спортиста или на съответното друго лице;
 - б) в случаи, когато спортистът или съответното друго лице може да докаже липса на значителна вина или небрежност, както и че установената забранена субстанция (различна от субстанция, с която се злоупотребява) е свързана със замърсен продукт,

тогава периодът на лишаване от права е минимум порицание без лишаване от права, и максимум две години лишаване от права, в зависимост от степента на вина на спортиста или на съответното друго лице.;

в) когато нарушение на антидопинговите правила, което не включва субстанция, с която се злоупотребява, е извършено от защитено лице или от непрофесионален спортист и той може да докаже липса на значителна вина или небрежност, тогава периодът на лишаване от права е минимум порицание без период на лишаване от права, и максимум две години лишаване от права, в зависимост от степента на вина на защитеното лице или непрофесионален спортист.

2. Ако спортист или друго лице докаже в конкретен случай, където т. 1 е неприложима, че няма значителна вина или небрежност, тогава при допълнително намаляване или отмяна съгласно разпоредбите на чл. 45, приложимият в други случаи период на лишаване от права може да бъде намален на база степента на вина на спортиста или на съответното друго лице, но намаленият период не може да бъде по-кратък от половината от иначе приложимия период на лишаване от права. Ако приложимият в други случаи период е окончателно лишаване от права, то намаленият период съгласно настоящия член не може да бъде по-кратък от осем години.

Чл.45. (1) Преди произнасяне на окончателно апелативно решение или преди изтичането на срока за обжалване, Антидопинговият център може да спре изтърпяването на част от последиците (различни от дисквалифициране и задължително публично оповестяване) наложени в конкретен случай, при оказано значително съдействие на антидопингова организация, на наказателен орган или на професионален дисциплинарен орган от страна на спортиста или на съответното друго лице и това съдействие е довело до:

1. разкриване на или повдигане на обвинение от антидопинговата организация за нарушение на антидопинговите правила, извършено от друго лице, или

2. разкриване на или повдигане на обвинение за престъпление или нарушение на професионални правила от наказателен/дисциплинарен орган, извършено от друго лице, и информацията, осигурена от лицето, оказало значително съдействие, е предоставена на Антидопинговия център или антидопинговата организация, отговорна за управление на резултатите, или

3. започване на процедура от страна на САА срещу подписала страна, лаборатория, акредитирана от САА или звено за управление на паспорти на спортисти за несъответствие с Кодекса, международен стандарт или технически документ; или

4. повдигане на обвинение от наказателен или дисциплинарен орган за престъпление или за нарушаване на професионални или спортни правила, произтичащи от нарушение, касаещо почтеността в спорта, различно от употребата на допинг, с одобрението на САА.

(2) При одобрение от САА и от съответната международна спортна организация Антидопинговият център може да спре изтърпяването само на част от приложимите последици след издаване на окончателно апелативно решение или изтичане на срока за обжалване.

(3) Размерът на иначе приложимия срок за лишаване от права, който може да бъде спряен, се определя в зависимост от тежестта на извършеното от спортиста или от съответното друго лице нарушение на антидопинговите правила, както и въз основа на значимостта на оказаното

значително съдействие от спортиста или другото лице във връзка с усилията за елиминиране на допинга в спорта, неспазването на Кодекса и/или нарушенията на почитеността в спорта. Може да бъде спряно не повече от три-четвърти от иначе приложимия период на лишаване от права. Ако иначе приложимата последица е окончателно лишаване от права, то частта, която трябва да бъде изтърпяна по реда на настоящия член, не може да бъде по-малка от осем години. За целите на настоящата алинея, иначе приложимият период на лишаване от права не включва периода на лишаване от права, който може да бъде добавен съгласно чл. 47, ал. 6.

(4) При поискване от страна на спортист или от друго лице, което иска да окаже значително съдействие, Антидопинговият център, ще позволи на съответния спортист или друго лице да му предостави информация със споразумение за запазване на всички права.

(5) Ако спортист или друго лице преустанови сътрудничеството си и предоставянето на пълно и надеждно значително съдействие, въз основа на което са били спрени последиците, Антидопинговият център ще възстанови първоначалните последици. Ако Антидопинговият център вземе решение да възстанови първоначалните последици или да не възстанови първоначалните последици, това решение може да бъде обжалвано от всяко лице с право да обжалва по реда на чл. 40 и чл. 41.

(6) За да окуражи допълнително спортистите и другите лица да предоставят значително съдействие на антидопинговите организации, по искане на Антидопинговия център или по искане на спортиста или на друго лице, което е извършило или се предполага, че е извършило нарушение на антидопинговите правила или друго нарушение на Кодекса, САА може да се съгласи с подходящо според нея спиране на иначе приложимия период на лишаване от права и други последици на всеки етап от процедурата за управление на резултатите (включително след окончателно решение по обжалване) с цел да се насърчат допълнително спортистите и други лица да оказват значително съдействие на антидопинговите организации. При изключителни обстоятелства на значително съдействие САА може да се съгласи на по-голямо от предвиденото по този член спиране на периода на лишаване от права и други последици или дори да няма период на лишаване от права, да не бъде задължително публичното оповестяване и/или да не се възстановят парични награди, или да не се заплащат глоби и разходи. Одобрението на САА подлежи на възстановяване на последиците, както иначе е предвидено в този член. Независимо от чл. 40 и чл. 41 решението на САА в контекста на тази алинея не може да бъде обжалвано.

(7) Ако Антидопинговият център спре някоя част от приложимата в други случаи санкция поради оказване на значително съдействие, обосновка за решението трябва да се представи на другите антидопингови организации с право на обжалване съгласно чл. 40, ал. 6 -12, както е предвидено в чл. 14 от Кодекса. При изключителни обстоятелства, когато САА прецени, че ще бъде в интерес на борбата с употребата на допинг, тя може да оторизира Антидопинговия център да сключи споразумения за конфиденциалност, ограничаващи или отлагащи разкриването на споразумението за оказване на значително съдействие или естеството на оказаното такова съдействие.

(8) Срокът за лишаване от права може да бъде намален до не повече от половината на иначе приложимия размер, при условие че спортистът или друго лице направи доброволни самопризнания за извършено нарушение на антидопинговите правила преди да му е било

върчено известие за участие във вземане на проба, което би могло да установи нарушение на антидопинговите правила (или в случаите на нарушение на антидопинговите правила, различно от нарушение по чл. 6, ал. 1, т. 1. Преди получаване на първото известие за признатото нарушение по реда на ПУР и тези самопризнания са единственото надеждно доказателство за въпросното нарушение към момента, в който са направени.

(9) Ако спортист или друго лице установи, че има право на намаляване на санкцията по повече от една от разпоредбите на чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 45, преди прилагането на намаление или отмяна по реда на чл. 45, иначе приложимият период на лишаване от права се определя съгласно чл. 44, ал. 2, 3, 5 и 6. Ако спортист или друго лице установи, че има право на намаляване или отлагане на период на лишаване от права съгласно чл. 45, тогава периодът на лишаване от права може да бъде намален или спрян, но не може да бъде по-малко от една четвърт от иначе приложимия период.

Чл.46. (1) Когато спортист или друго лице, след като е бил уведомен от Антидопинговия център за потенциално нарушение на антидопинговите правила, което предполага период на лишаване от права от четири или повече години (включително всеки период на лишаване от права, предвиден по чл. 44, ал. 4), признае за нарушение и приеме предвидения период на лишаване от права не по-късно от 20 дни след получаването на уведомление за обвинение в нарушение на антидопинговите правила, този спортист или друго лице може да получи едногодишно намаление на периода на лишаване от права, предвиден от Антидопинговия център. Когато спортист или друго лице получи едногодишно намаление от предвидения период на лишаване от права съгласно настоящата алинея, не се допуска по-нататъшно намаляване на предвидения период на лишаване от права съгласно друг член.

(2) Когато спортист или друго лице признае за нарушение на антидопинговите правила след като Антидопинговият център го е обвинил в нарушение на антидопинговите правила, и се съгласи с последиците, приемливи за Антидопинговия център и САА, по тяхно усмотрение:

1. спортистът или съответното друго лице може да получи намаляване на периода на лишаване от права по преценка на Антидопинговия център и САА относно прилагането на чл. 44 и чл. 45 към въпросното нарушение на антидопинговите правила, сериозността на нарушението, степента на вина на спортиста или съответното друго лице и колко своевременно спортистът или другото лице са признали за нарушението; и

2. периодът на лишаване от права може да започне още от датата на вземане на пробата или от датата, на която е настъпило последното нарушение на антидопинговите правила. Във всеки случай обаче, когато се прилага настоящата алинея, спортистът или съответното друго лице трябва да изтърпи най-малко половината от договорения период на лишаване от права, считано от по-ранното от двете: датата, на която спортистът или съответното друго лице е приело налагането на санкция или временното отстраняване, което впоследствие е било спазено от спортиста или другото лице.

(3) Решението на САА и Антидопинговия център да сключат или да не сключат споразумение за решаване на случая, както и размера на намалението и началната дата на периода на лишаване от права, не са въпроси за решаване или преглед от Дисциплинарната комисия и не подлежат на обжалване съгласно чл. 40 и чл. 41.

(4) По искане на спортист или друго лице, което желае да сключи споразумение за решаване на случая в съответствие с настоящата алинея, Антидопинговият център позволява на спортиста или на съответното друго лице да обсъди с него признаването на нарушение на антидопинговите правила при условие, че това е споразумение за запазване на всички права.

Чл.47. (1) За второ нарушение на антидопинговите правила от спортист или друго лице, периодът на лишаване от права ще бъде по-дългият срок от следните два:

1. шест-месечен период на лишаване от права;

2. период на лишаване от права в диапазона от:

а) сборът от периода на лишаване от права, наложен за първото нарушение на антидопинговите правила и периода на лишаване от права, приложим за второто нарушение на антидопинговите правила, но третирано като първо нарушение, и

б) двоен размер на периода на лишаване от права, иначе приложим към второ нарушение на антидопинговите правила, но третирано като първо нарушение, като периодът на лишаване от права в този диапазон се определя въз основа на цялостната обстановка и на степента на вина на спортиста или на съответното друго лице по отношение на второто нарушение.

(2) Трето нарушение на антидопинговите правила винаги води до окончателно лишаване от права, освен ако третото нарушение отговаря на условията за отмяна или намаляване на периода на лишаване от права съгласно чл. 44, ал. 5 и 6, или включва нарушение на чл. 6, ал. 1, т. 4. При тези обстоятелства периодът на лишаване от права е от осем години до окончателно лишаване от права.

(3) Периодът на лишаване от права, предвиден в ал. 1 и 2 впоследствие може да бъде допълнително намален с прилагане на чл. 45.

(4) Нарушение на антидопинговите правила, за което спортист или друго лице е доказало липса на вина или небрежност, няма да бъде считано за нарушение за целите на настоящия член. В допълнение, нарушение на антидопинговите правила, санкционирано съгласно чл. 44, ал. 2, т. 4, буква „а“ не се счита за нарушение за целите на настоящия член.

(5) За целите на налагането на санкции по този член, освен предвиденото в ал. 6 и 7, нарушение на антидопинговите правила се разглежда като второ, само ако Антидопинговият център е в състояние да докаже, че съответният спортист или друго лице е извършил последващо нарушение на антидопинговите правила, след като спортистът или съответното друго лице е получило известие по реда на Процедура за управление на резултати или след като Антидопинговият център е положил разумни усилия да го уведоми за първото нарушение. Ако Антидопинговият център не успее да докаже това, нарушенията се разглеждат заедно като едно единствено първо нарушение, а санкцията се налага въз основа на нарушението, за което е предвидена по-тежка санкция, включително с прилагането на утежняващи обстоятелства. Резултатите във всички състезания от момента на първото нарушение на антидопинговите правила, ще бъдат анулирани, както е предвидено в чл. 48.

(6) Ако Антидопинговият център установи, че спортист или друго лице са извършили второ нарушение на антидопинговите правила преди уведомяването, и че второто нарушение е извършено 12 месеца или повече преди или след първото установено нарушение, периодът на лишаване от права за второто нарушение се изчислява все едно че то е самостоятелно първо нарушение, и този период на лишаване от права трябва да бъде изтърпян последващо, а не едновременно с периода на лишаване от права, наложен за първото установено нарушение. Когато се прилага настоящата алинея, нарушенията, взети заедно, представляват едно единствено нарушение за целите на алинеи 1- 3.

(7) Ако Антидопинговият център установи, че спортист или друго лице е извършило нарушение на чл. 6, ал. 1, т. 5 във връзка с процеса на допинговия контрол за твърдяно основно нарушение на антидопинговите правила, нарушението на чл. 6, ал. 1, т. 5 ще се третира като самостоятелно първо нарушение, а периодът на лишаване от права за такова нарушение трябва да бъде изтърпян последващо, а не едновременно с периода на лишаване от права, наложен за основното нарушение на антидопинговите правила. Когато се прилага настоящата алинея, нарушенията, взети заедно, представляват едно нарушение за целите на алинеи 1-3.

(8) Ако Антидопинговият център установи, че спортист или друго лице е извършило второ или трето нарушение на антидопинговите правила през периода на лишаване от права, периодите на лишаване от права за многократните нарушения текат последователно, а не едновременно.

(9) За целите на този член, за да се зачита за многократно нарушение, всяко нарушение на антидопинговите правила трябва да е настъпило в рамките на един и същ десетгодишен период.

Чл. 48. Освен автоматичното анулиране на резултатите от състезание, във връзка с което е установена положителна проба в съответствие с чл. 43, всички други състезателни резултати на спортиста, постигнати от датата на вземането на пробата (независимо дали по време на състезание или извън състезание) или на настъпило друго нарушение на антидопинговите правила, до началото на периода на временно отстраняване или лишаване от права, се анулират, освен ако безпристрастността не изисква друго, с всички произтичащи последици, включително отнемане на медали, точки и награди.

Чл. 49. Лицензираната спортна организация, антидопингова организация или друга подписала страна, която е възстановила паричните награди, иззети в резултат на нарушение на антидопинговите правила, предприема разумни мерки за разпределяне и раздаване на тези наградни фондове на спортисти, които биха имали право на това, ако провинилият се спортист не беше се състезавал. Международната федерация може да предвиди в своите правила дали преразпределените парични награди да се зачитат за целите на класирането на нейните спортисти.

Чл. 50. (1) Когато спортист вече изтърпява период на лишаване от права за нарушение на антидопинговите правила, всеки нов срок за лишаване от права започва от първия ден след приключване на текущия период на лишаване от права. Извън това и освен в случаите по този член, периодът на лишаване от права започва на датата на взетото след последното изслушване решение за неговото налагане, или при отказ от правото на изслушване или когато

няма проведено изслушване, за начало на периода на лишаване от права се счита датата на доброволното му приемане или налагането му по друг начин.

(2) В случаите на съществени забавяния на процедурата по изслушване или на други аспекти на допинговия контрол, за които спортист или друго лице могат да докажат, че не зависят от тях, Дисциплинарната комисия има право да определи по-ранна дата за начало на периода на лишаване от права, като например датата на взимане на пробата или на последното настъпило нарушение на антидопинговите правила. Всички състезателни резултати, постигнати по време на период на лишаване от права, включително на такъв приет със задна дата, се анулират.

(3) Ако временното отстраняване е спазено от спортист или друго лице, тогава той получава кредит за този период на временното отстраняване спрямо всеки период на лишаване от права, който може да бъде наложен впоследствие. Ако спортист или друго лице не спазва временното отстраняване, тогава той не получава кредит за никой период на изтърпяно временно отстраняване. Ако период на лишаване от права бъде изтърпян съгласно решение, което впоследствие е обжалвано, тогава спортистът или съответното друго лице получава кредит за този изтърпян период на лишаване от права, спрямо всеки период на лишаване от права, който впоследствие може да бъде наложен след обжалването.

(4) Ако спортист или друго лице доброволно приеме временно отстраняване в писмена форма от Антидопинговия център и след това спазва временното отстраняване, спортистът или съответното друго лице получава кредит за този период на доброволно временно отстраняване за всеки период на лишаване от права, който може да бъде наложен впоследствие. Копие от доброволното приемане на временното отстраняване от спортиста или друго лице се предоставя незабавно на всяка страна, която има право да получи известие за потенциално нарушение на антидопинговите правила съгласно член 14.1 от Кодекса .

(5) Не се дава кредит към период на лишаване от права за никакъв период преди датата на влизане в сила на временното отстраняване или доброволното временно отстраняване, независимо дали спортистът е решил да не се състезава или е бил отстранен от отбор.

(6) В отборните спортове, при които на даден отбор е наложен период на лишаване от права, освен ако справедливостта не изисква друго, периодът на лишаване от права започва от датата на решението след последното изслушване, налагащо лишаване от права, или ако изслушване е отказано - на датата, на която лишаването от права е прието или наложено по друг начин. Всеки период на временното отстраняване на отбора (независимо дали е наложен или доброволно приет) се кредитира срещу общия период на лишаване от права, който трябва да бъде изтърпян.

Чл. 51. (1) Спортист или друго лице, което е лишено от права или изтърпява временно отстраняване, по време на лишаването от права или временното отстраняване, няма право да участва по какъвто и да е начин в състезания или дейности (с изключение на оторизирани образователни или рехабилитационни програми), които са оторизирани или организирани от подписала страна, нейна организация- членка, клуб или друга организация, членуваща в организация-членка на подписала страна, както и в състезания, оторизирани или организирани от професионална лига или друга организация за спортни прояви на международно или

национално ниво или в елитни или национални спортни дейности, финансирани от правителствена организация.

(2) Спортист или друго лице, което изтърпява период на лишаване от права по-дълъг от четири години, има право след края на четвъртата година, да участва като спортист в местни спортни прояви, които не са ръководени или не са под юрисдикцията на страна, подписала Кодекса или на член на страна, подписала Кодекса, но само ако местната спортна проява не се провежда на равнище, което би позволило директно или индиректно класиране на спортиста или друго лице (или натрупване на точки) за участие в национален шампионат или в международна спортна проява, и не включва работа на спортиста или друго лице в каквото и да е качество със защитени лица.

(3) Спортист или друго лице, което изтърпява период на лишаване от права, продължава да подлежи на тестване и на всички изисквания от страна на Антидопинговия център за предоставяне на информация за местонахождение.

Чл. 52. Като изключение от чл. 51, спортист може да се завърне към тренировъчния процес в отбора си или да използва спортните съоръжения на клуба или на друга организация-член на подписала страна, през по-краткия от следните периоди:

1. два месеца преди изтичане на периода на лишаване от права на спортиста или
2. последната четвърт от наложения период на лишаване от права.

Чл. 53. (1) Когато спортист или друго лице, обявено за лишено от права, наруши забраната за участие в спортно-състезателна дейност, описана в чл. 51, по време на период на лишаване от права, резултатите от участието му се анулират и нов период на лишаване от права, равен по време на първоначалния, се добавя след края на първоначалния период на лишаване от права. Новият период на лишаване от права, включително порицание без период на лишаване от права, може да бъде съобразен със степента на вина на спортиста или на съответното друго лице, както и с други обстоятелства около случая. Решението за това дали спортист или друго лице е нарушило забраната за участие и дали е уместно да се съобрази санкцията, се взема от антидопинговата организация, чиято процедура за управление на резултати е довела до налагането на първоначалния период на лишаване от права. Това решение може да бъде обжалвано в съответствие с чл. 40 и чл. 41.

(2) Спортист или друго лице, което наруши забраната за участие по време на периода на временно отстраняване, описан в чл. 51, не получава кредит към отслужен период за лишаване от права, а резултатите от такова участие се анулират.

(3) Ако спортно-техническо лице или друго лице окаже съдействие на лице при нарушаване на забраната за участие в спортно-състезателна дейност по време на период на лишаване от права или временно отстраняване, Дисциплинарната комисия има право да наложи санкции за нарушение на чл. 6, ал. 1, т. 9 за оказаното съдействие.

Чл. 54. В допълнение, за всяко нарушение на антидопинговите правила, за което не се прилага намалена санкция по реда на чл. 44, ал. 5 и 6, част от или цялата финансовата подкрепа или други свързани със спортната дейност облаги, получавани от лицето, ще бъдат оттеглени от

ММС, БОК, Българската паралимпийска асоциация и съответната национална лицензирана спортна организация .

Чл. 55. Задължителната част от всяка санкция включва автоматично публикуване в съответствие с Процедурата за управление на резултати. Задължителното публично оповестяване не се изисква, когато е установено, че нарушението на антидопинговото правило е извършено от непълнолетен, защитено лице или непрофесионален спортист. Всяко евентуално публично оповестяване в случай на непълнолетен, защитено лице или непрофесионален спортист трябва да бъде пропорционално на фактите и обстоятелствата по случая.

Чл. 56. (1) Когато повече от един спортист от отбор в отборен спорт е известен по реда на Процедура за управление на резултати за нарушение на антидопинговите правила във връзка с дадена спортна проява, ръководният орган на проявата трябва да проведе съответно целево тестване на отбора през периода на проявата.

(2) Ако повече от двама члена на отбор в отборен спорт са признати за виновни в извършване на нарушение на антидопинговите правила през периода на спортна проява, ръководният орган на проявата налага подходяща санкция и на отбора (напр. отнемане на точни, анулиране на участието в състезание или спортна проява или друга санкция) в допълнение към последиците, наложени над отделните спортисти, извършили нарушение на антидопинговите правила.

(3) Ръководният орган на дадена спортна проява може да установи правила, които да налагат на отборните спортове по-строги последици от предвидените в ал. 2 за целите на проявата. Подобно на това международна федерация може да избере да наложи правила, предвиждащи по-строги последици за отборните спортове в рамките на нейната юрисдикция, от предвидените в ал. 2.

Чл. 57. Лицензираните български спортни организации са органите, изпълняващи влезлите в сила решения за налагане санкции на лица, които са под тяхна юрисдикция и са извършили нарушения на антидопинговите правила.

Чл. 58. Изпълнителният директор на Антидопинговия център предлага на министъра на младежта и спорта да наложи принудителна административна мярка на спортна организация, юридическо лице, предоставящо спортни услуги, или организация по глава четвърта от ЗФВС, която:

1. не изпълни някое от задълженията си по чл. 4;
2. не представи информация по чл. 14, ал. 2;
3. не изпълни влязло в сила решение за наказване на спортист или друго лице по реда на наредбата;
4. не предприема мерки срещу използването на допинг и това е довело до нарушения от картотекирани от нея спортисти, спортно-технически персонал, длъжностни лица в администрирания от нея спорт или други лица;

5. в случай че се явява организатор на състезание и/или спортна проява, не изпълнява задължението си по чл. 26;
6. не спазва антидопинговите правила.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на наредбата:

1. „АДАМС“ е интернет базирано пособие за управление на база данни, което служи за въвеждане, съхраняване, обмен и докладване на данни и е създадено, за да подпомага заинтересованите страни и САА при осъществяването на техните антидопингови операции в съответствие с нормативните актове за защита на данните.
2. „Антидопингови дейности“ са антидопингово обучение и информация, планиране на разпределението на тестовете, поддържане на регистъра на спортистите за тестване, управление на биологичния паспорт на спортистите, провеждане на тестване, организиране на анализа на проби, събиране на информация и провеждане на разследвания, обработка на молби за РТУ, управление на резултати, мониторинг и налагане на спазването на всички наложени последици и всички други дейности, свързани с борбата срещу допинга, които да се извършват от или от името на антидопингова организация, както е предвидено в кодекса и/или в международните стандарти.
3. „Антидопингова организация“ е САА или подписала страна, която отговаря за приемането на правила за инициране, прилагане или привеждане в действие на частите от процедурата по допингов контрол. Това определение включва организации, като Международния олимпийски комитет, Международния паралимпийски комитет, други организации за спортни прояви от най-висок ранг, които при провеждането им извършват тестване, международните федерации и националните антидопингови организации.
4. „Атипичен резултат“ е резултат, отразен в доклад от акредитирана от САА лаборатория или друга одобрена от САА лаборатория, който налага допълнително разследване в съответствие с Международния стандарт за лаборатории или свързаните с него технически документи, преди да бъде решено дали е налице неблагоприятен аналитичен резултат.
5. „Атипичен паспортен резултат“ е доклад, описан като атипичен паспортен резултат в приложимите международни стандарти.
6. „Биологичен паспорт на спортиста“ са програмата и методите за събиране и класифициране на информация, описани в Международния стандарт за тестване и разследвания и в Международния стандарт за лаборатории .
7. „Вина“ е неспазване на задължение и проява на липса на грижа, подходяща за определена ситуация. Факторите, които трябва да се вземат предвид при определянето на степента на вина на спортист или на друго лице включват, например, опита на спортиста или на съответното друго лице, дали спортистът или съответното друго лице е защитено лице, специални обстоятелства като увреждане, степента на пресметнатия риск от спортиста и нивото на грижа и

разследване, положени от спортиста спрямо нивото на пресметнатия риск. При оценката на степента на вината на спортиста или на другото лице, разглежданите обстоятелства трябва да бъдат конкретни и релевантни, за да дадат обяснение на появата на отклонението на спортиста или на съответното друго лице от очакваната норма на поведение. Така, например, фактът, че спортистът би пропилял възможността да спечели голяма сума пари по време на период от лишаване от права или фактът, че до края на кариерата на спортиста не остава много време, или времето на спортния календар, не биха били релевантни фактори за вземане предвид при намаляване на периода на лишаване от права по чл. 44, ал. 6 .

8. „Временно отстраняване“ вж „Последици от нарушаване на антидопинговите правила“.

9. „Делегирана трета страна“ е всяко лице, на което антидопингова организация делегира какъвто и да е аспект на допинговия контрол или антидопингови образователни програми, включително, но не само, трети страни или други антидопингови организации, които провеждат пробовземане или други услуги за допингов контрол или антидопингови образователни програми за антидопинговата организация или лица, изпълняващи ролята на независими изпълнители, които извършват услуги за допингов контрол за антидопинговата организация (напр. външни служители по допингов контрол или придружители). Това определение не включва САС.

10. „Дисквалифициране“ вж „Последици от нарушаване на антидопинговите правила“.

11. „Допингов контрол“ са всички действия и процедури от изготвянето на плана за разпределение на проверките до крайния изход от всяко обжалване и налагане на последиците, както и всички междинни дейности и процедури, включително, но не само: тестване, разследвания, информация за местонахождение, РТУ, взимане и обработка на проби, лабораторен анализ, управление на резултати и разследвания или процедури, свързани с нарушения по чл. 51 - 54 (статус по време на лишаване от права или временно отстраняване).

12. „Държавна спортна проява“ е спортна проява с участието на спортисти на национално или международно ниво, която не е международна спортна проява.

13. „Забранителен списък“ е списъкът, който идентифицира забранените субстанции и забранените методи

14. „Забранен метод“ е всякакъв метод, посочен като такъв в Забранителния списък.

15. „Забранена субстанция“ е всякаква субстанция или клас от субстанции, посочени като такива в Забранителния списък.

16. „Замърсен продукт“ е продукт, съдържащ забранена субстанция, която не е обявена на етикета на продукта или в информацията, която може да бъде намерена чрез разумно търсене в интернет.

17. „Защитено лице“ е спортист или друго физическо лице, което към момента на нарушение на антидопинговото правило:

а) не е навършило шестнадесет години;

б) не е навършило осемнадесет години и не е включено в нито един Регистър на спортистите за тестване и никога не се е състезавало в международна спортна проява в открита категория; или

в) по причини, различни от възрастта, за него е определено, че няма правоспособност съгласно приложимото национално законодателство.

18. „Значително съдействие“ е съдействие, при което оказващото го лице е длъжно (1) да разкрие цялата информация за нарушения на антидопинговите правила, с която разполага, в подписани от него писмени показания или интервю на запис или в друга процедура, описана в чл. 45, ал. 1- 5 и (2) да окаже пълно съдействие при разследването и ,решаването по случаите или въпросите, за които се отнася тази информация, включително да дава показания по време на изслушванията по молба на антидопинговата организация или разглеждащия състав. В допълнение, задължително е предоставената информация да бъде достоверна и да касае важна част от всяко дело или процедура, които са образувани, а в случай че такива не са започнати – да дава достатъчно основания, въз основа на които да може да бъде образувано дело или производство.

19. „Извънсъстезателно / извън състезание“ е всеки период, който не е състезателен.

20. „Индивидуален спорт“ е всеки спорт, който не е отборен.

21. „Институционална независимост“ означава, че изслушващите състави при обжалване са институционално напълно независими от антидопинговата организация, отговорна за управлението на резултати. Поради тази причина те по никакъв начин не трябва да бъдат администрирани от, свързани с или подчинени на антидопинговата организация, отговорна за управлението на резултати.

22. „Кодекс“ е Световният антидопингов кодекс.

23. „Количествен праг“ е стойността на резултата за субстанция с определен праг в проба, над която ще бъде докладван неблагоприятен аналитичен резултат, както е определено в Международния стандарт за лаборатории.

24. „Конвенция на ЮНЕСКО“ е Международната конвенция за борба с употребата на допинг в спорта, приета на 19 октомври 2005 г. от XXXIII сесия на Генералната конференция на ЮНЕСКО, включително всяко и всички изменения, приети от държавите – страни по Конвенцията, и Конференцията на държавите – страни по Международната конвенция за борба с употребата на допинг в спорта.

25. „Липса на вина или небрежност“ има в случаите, в които спортистът или другото лице установи/докаже, че без да е знаел или подозирал и без да е възможно да е знаел или подозирал при проява на крайна предпазливост, е употребил или му е била приложена забранена субстанция или забранен метод или по друг начин е нарушил антидопингово правило. Освен в случай на защитено лице или на непрофесионален спортист, за всяко нарушение съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 спортистът трябва също така да установи как забранената субстанция е попаднала в неговия организъм.

26. „Липса на значителна вина или небрежност“ има в случаите, в които спортистът или другото лице установи/докаже, че неговата вина или небрежност при разглеждането им спрямо наличните обстоятелства и предвид критериите за липса на вина или небрежност не са били съществени във връзка с нарушението на антидопинговите правила. Освен в случаите на защитено лице или непрофесионален спортист за всяко нарушение съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 спортистът трябва също така да установи как забранената субстанция е попаднала в неговия организъм.

27. „Лице“ е всяко физическо лице, организация или друго юридическо лице.

28. „Лицензирана спортна организация“ е спортна федерация – сдружение с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност, която е получила спортен лиценз за един или сходни видове спорт, включително за военно-приложни спортове, или спортен лиценз за развитие на повече от един спорт по един обединяващ принцип. В спортните федерации може да членуват само спортни клубове.

29. „Лишаване от права“ вж „Последици от нарушаване на антидопинговите правила“ .

30. „Маркер“ е съединение, група съединения или биологични показатели, които сочат към използване на забранена субстанция или забранен метод.

31. „Международен стандарт“ е стандарт, приет от САА, в подкрепа на Кодекса. Спазването на международен стандарт (за разлика от спазването на всякакви други алтернативни стандарти, практики или процедури) е достатъчно условие, за да се стигне до заключение, че разписаните в него процедури са били осъществени правилно. Международните стандарти включват и издадените съгласно тях технически документи.

32. „Международна спортна проява“ е спортна проява или състезание, чийто ръководен орган или орган за назначаване на технически лица е Международният олимпийски комитет, Международният параолимпийски комитет, международна федерация, организатор на спортни прояви от най-висок ранг или друга международна спортна организация.

33. „Метаболит“ е субстанция, произведена чрез процес на биотрансформация.

34. „Минимално ниво за докладване“ е определена концентрация на забранена субстанция или неин метаболит(и) или маркер в дадена проба, под която акредитираните от САА лаборатории не трябва да докладват съответната проба като неблагоприятен аналитичен резултат.

35. „Място на спортна проява“ е мястото или местата, определени от ръководния орган на спортната проява.

36. „Национална антидопингова организация“ е юридическо лице, което всяка държава обособява като притежател на основните правомощия и отговорности, свързани с приемането и прилагането на антидопингови правила, ръководенето на вземане на проби и провеждането на управлението на резултати на национално ниво. Ако такъв орган не бъде обособен от компетентните публични власти, неговите функции се поемат от националния олимпийски

комитет на съответната държава или от обособен от него орган. В Република България, националната антидопингова организация е Антидопинговият център.

37. „Национален олимпийски комитет“ е организация, призната от Международния олимпийски комитет. Понятието национален олимпийски комитет включва също така национална спортна конфедерация в тези държави, където националната спортна конфедерация поема типичните за националния олимпийски комитет отговорности. В Република България национален олимпийски комитет е Българският олимпийски комитет.

38. „Неблагоприятен аналитичен резултат“ е доклад от акредитирана от САА лаборатория или друга одобрена от САА лаборатория, съгласно който в дадена проба е установено – съгласно Международния стандарт за лаборатории на САА– наличие на забранена субстанция или нейни метаболити или маркери или доказателство за използване на забранен метод.

39. „Неблагоприятен паспортен резултат“ е доклад, описан в приложимите международни стандарти като неблагоприятен паспортен резултат.

40. „Непрофесионален спортист“ е физическо лице, което е дефинирано по този начин от съответната национална антидопингова организация, при условие обаче, че терминът не включва лице, което в рамките на пет години преди да извърши нарушение на антидопинговите правила, е било спортист на международно ниво (съгласно определението на всяка международна федерация в съответствие с Международния стандарт за тестване и разследвания) или спортист на национално ниво (съгласно определението на всяка национална антидопингова организация в съответствие с Международния стандарт за тестване и разследвания), представлявало е държава в международна спортна проява в открита категория или е било включено в регистър на спортистите за тестване или в друг регистър с информация за местонахождение, поддържан от международна федерация или национална антидопингова организация.

41. „Непълнолетен“ е физическо лице, което не е навършило 18 години.

42. „Образователни дейности“ е процес на научаване с цел възпитаване в ценности и развиване на поведение, което насърчава и защитава спортния дух, а също и за предотвратяване на умишлен и неволен допинг.

43. „Опит“ е целенасочено участие в поведение, което съставлява значителна стъпка по посока на поведение, планирано да кулминира в извършване на нарушение на антидопинговите правила. Няма нарушение на антидопинговите правила единствено въз основа на опит за извършване на нарушение, ако лицето се откаже от опита преди разкриването му от трето лице, което не е замесено.

44. „Оперативна независимост“ означава, че (1) членове на борда, членове на персонала, членове на комисиите, консултанти и служители на антидопинговата организация, отговаряща за управлението на резултати или нейни свързани лица (напр. федерация или конфедерация, които са нейни членове), както и всяко лице, участващо в разследването и предварителното решаване на даден случай, не могат да бъдат назначени за членове и/или служители (доколкото такъв служител участва в процеса на обсъждане и/или изготвяне на решение) на изслушващи състави на тази антидопингова организация, отговаряща за управление на

резултати; и (2) изслушващите състави са в състояние да провеждат процеса на изслушване и вземане на решения без намеса от страна на антидопинговата организация или друга трета страна. Целта е да се гарантира, че членовете на изслушващия състав или лицата, участващи по друг начин в решението на изслушващия състав, не участват в разследването или в решенията за разглеждане на случая.

45. „Организации за спортни прояви от най-висок ранг“ са континенталните сдружения от национални олимпийски комитети и други международни многоспортови организации, които функционират като ръководни органи на континентални, регионални и други международни спортни прояви.

46. „Отборен спорт“ е спорт, в чиито състезания е позволена смяната на играчи.

47. „Период на спортната проява“ е времето между началото и края на дадена спортна проява съгласно установеното от нейния ръководен орган.

48. „По време на състезание (Състезателен)“ е периодът, започващ в 23.59 ч. в деня преди състезание, в което спортистът е заявен за участие, до приключване на състезанието и свързаната с него процедура за вземане на проба във връзка със състезанието. САА обаче, може да одобри алтернативна дефиниция, за конкретен спорт, ако международната федерация представи убедителна обосновка, че е необходима различна дефиниция за нейния спорт. След такова одобрение от САА, алтернативната дефиниция трябва да се следва от всички организации за спортни събития от най-висок ранг за конкретния спорт.

49. „Подписала страна“/„Подписали страни“ са юридическите лица, които са приели Кодекса и са дали съгласие за неговото прилагане, съобразно чл.23 от Кодекса.

50. „Последици от нарушаване на антидопинговите правила“ (Последици) са: нарушението на антидопингово правило от спортист или друго лице може да доведе до едно или повече от следното:

а) дисквалифициране – обявяване на постигнатите от спортиста резултати в конкретно състезание или спортна проява за невалидни с всички произтичащи от това последици, включително отнемане на медали, точки и награди;

б) лишаване от права – забрана за участие на спортист или друго лице в състезания или други дейности за определен период поради извършено нарушение на антидопингово правило, както и лишаване от финансиране, съгласно чл.51-54.;

в) временно отстраняване – налагане на временна забрана на спортист или друго лице за участие в състезание или спортни дейности преди окончателното решение от изслушване, проведено съгласно чл.8 от Кодекса;

г) финансови последици – налагане на финансови санкции поради нарушение на антидопингово правило или възстановяване на разходи, свързани с нарушение на антидопингово правило; и

д) публично оповестяване – разгласяване или разпространение на информация сред обществеността или сред лица извън кръга на лицата, имащи право на ранно известяване в

съответствие с чл.14 от Кодекса ; отборите в отборните спортове могат също да подлежат на последици по реда на чл. 56.

51. „Предварително изслушване“ е ускорено съкратено изслушване преди изслушването по чл.8 от Кодекса, което предоставя на спортиста уведомление и възможност да бъде изслушан в писмена или устна форма.

52. „Прилагане“ е осигуряване, доставяне, надзор, улесняване или участие по друг начин в употребата или в опита за употреба от друго лице на забранена субстанция или забранен метод. Тази дефиниция не включва действията на добросъвестен медицински персонал, използващ забранена субстанция или забранен метод за действителни законни терапевтични цели или с друг приемлив мотив, и не трябва да включва действия, свързани със забранени субстанции, които не са забранени при извънсъстезателно тестване, освен ако обстоятелствата като цяло показват, че тези забранени субстанции не са предназначени за действителни и законни терапевтични цели или са предназначени за подобряване на спортно представяне.

53. „Притежаване“ е действителното физическо притежаване или действие, което може да бъде изтълкувано като притежаване, което се признава само ако лицето има изключителен контрол или намерение да упражни контрол над забранена субстанция или забранен метод или над помещение, в което има забранена субстанция или забранен метод; при условие обаче че лицето няма изключителен контрол над забранена субстанция или забранен метод, или над помещение, в което има забранена субстанция или забранен метод, дадено действие може да бъде изтълкувано като притежаване само ако лицето е знаело за наличието на забранената субстанция или забранения метод и е възнамерявало да упражни контрол над него. Няма нарушение на антидопинговите правила единствено въз основа на притежаване, ако преди получаването на известие за нарушението лицето е предприело нужните действия, за да докаже, че не е възнамерявало да притежава забранената субстанция или забранения метод, и е отрекло, че ги притежава, посредством изрично деклариране на това пред антидопингова организация. Закупуването, включително по електронен път или по друг начин, на забранена субстанция или забранен метод съставлява притежаване от страна на закупило то лице независимо от всичко, което противоречи на това в определението.

54. „Проба или спесимен“ е всеки биологичен материал, взет за целите на допингов контрол.

55. „Програма за независимо наблюдение“ е екип от наблюдатели и/или одитори, ръководен от САА, който наблюдава, дава насоки относно процедурата за допингов контрол преди или по време на някои спортни прояви и докладва за своите наблюдения като част от мониторинговата програма за съответствие на САА.

56. „Публично оповестяване или публично докладване“ вж „Последици от нарушаване на антидопинговите правила“.

57. „Разрешение за терапевтична употреба (РТУ)“ позволява на спортист, който има медицинско състояние, да използва забранена субстанция или забранен метод, но само ако бъдат изпълнени условията, предвидени в чл. 4.4 от Кодекса и в Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба.

58. „Регионална антидопингова организация“ е регионално юридическо лице, което държавите членки обособяват за координация и управление на делегирани сфери на техните национални антидопингови програми, които могат да включват приемането и осъществяването в практиката на антидопингови правила, планирането и вземане на проби, управлението на резултати, прегледа на РТУ, провеждането на изслушвания и образователни програми на регионално ниво.

59. „Регистър на спортистите за тестване“ (РСТ) е регистър, създаден отделно от международните федерации на международно ниво и от националните антидопингови организации на национално ниво, на високоприоритетните спортисти, подлежащи на целево състезателно и извънсъстезателно тестване, като част от плана за разпределение на проверките на международна спортна организация и национална антидопингова организация. Такива спортисти са задължени да предоставят информация за местонахождението си съгласно чл. 19, ал. 4, т. 1 и Международния стандарт за тестване и разследвания.

60. „САА“ е Световната антидопингова агенция.

61. „САС“ е Спортният арбитражен съд.

62. „Специфичен метод“ е само този забранен метод, който е идентифициран като такъв в Забранителния списък.

63. „Специфична субстанция“ са всички забранени субстанции с изключение на идентифицираните в Забранителния списък.

64. „Споразумение за запазване на всички права“ е за целите на чл. 45, ал. 1- ал. 5 и чл. 46, ал. 3, писмено споразумение между антидопингова организация и спортист или друго лице, което позволява на спортиста или на съответното друго лице да предоставя информация на антидопинговата организация в определени ограничени във времето обстоятелства с разбирането, че ако дадено споразумение за съществено съдействие или споразумение за решаване на случай не бъде финализирано, информацията, предоставена от спортиста или съответното друго лице при тези конкретни обстоятелства, не може да бъде използвана от антидопинговата организация срещу спортиста или съответното друго лице в процеса на управление на резултати съгласно Кодекса, както и че информацията, предоставена от антидопинговата организация при тези конкретни обстоятелства, не може да бъде използвана от спортиста или другото лице срещу съответната антидопингова организация в процеса на управление на резултати съгласно Кодекса. Такова споразумение не възпрепятства антидопинговата организация, спортист или друго лице да използва информация или доказателства, събрани от всеки източник, освен по време на конкретните ограничени във времето обстоятелства, описани в споразумението.

65. „Спортист“ е всяко лице, което се състезава в спорт на международно (съобразно определеното от всяка международна федерация) или национално (съобразно определеното от всяка национална антидопингова организация) ниво. Всяка антидопингова организация има правото на преценка за прилагане на антидопинговите правила спрямо спортист, който не е такъв нито на международно, нито на национално ниво, и по този начин да ги приравни към определеното „спортист“. По отношение на спортисти, които не са такива нито на

международно, нито на национално ниво, антидопинговата организация може да реши: да проведе ограничено тестване или да не проведе тестване; да анализира пробите с ограничен обхват на забранените субстанции; да изиска ограничена информация за местонахождение или въобще да не иска такава; да не поиска предварителни РТУ. Ако обаче бъде извършено нарушение на антидопинговите правила съгласно чл. 6, ал.1, т.1, т.3 или т.5 от спортист, спрямо който антидопинговата организация е решила да упражни правомощията си за тестване, и който се състезава на по-ниско от международно или национално ниво, трябва да се приложат последиците, предвидени в Кодекса. За целите на чл. 6, ал.1, т. 8 и т.9, както и за целите на антидопинговата информация и образователна дейност, спортист е всяко лице, което участва в спортна дейност под юрисдикцията на подписала страна, правителство или друга спортна организация, приела Кодекса.

66. „Спортист на международно ниво“ е спортист, който се състезава в спорт на международно ниво, както е дефинирано според правилата на съответната международна федерация в съответствие с Международния стандарт за тестване и разследвания.

67. „Спортист на национално ниво“ е спортист, който се състезава в спорт на национално ниво, както е дефинирано от всяка национална антидопингова организация, съобразно Международния стандарт за тестване и разследвания. В Република България, спортисти на национално ниво са тези спортисти, съгласно определеното в чл. 5, ал. 1 .

68. „Спортна проява“ е серия от единични състезания, провеждани съвместно от един ръководен орган (например Олимпийски игри, Световни шампионати на Международна федерация или Панамериканските игри).

69. „Спортно-технически персонал“ е всеки треньор, инструктор, мениджър, агент, член на екипа на отбор, длъжностно, медицинско или парамедицинско лице, родител, както и всяко друго лице, което работи със, лекува или помага на спортист, участващ или подготвящ се за участие в спортно състезание.

70. „Строга отговорност“ е правилото, което установява, че съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 и 2 не е необходимо да се докаже от антидопингова организация наличие на намерение, вина, небрежност или знание за употреба на забранени субстанции от страна на спортиста, за да се установи нарушение на антидопингово правило.

71. “Субстанция, с която се злоупотребява” е онази забранена субстанция, която в Забранителния списък се определя изрично като субстанция, с която се злоупотребява, защото в обществото често се злоупотребява с нея извън контекста на спорта.

72. „Състезание“ е единична надпревара, двубой, мач или единично спортно съревнование. За етапните надпревари или други спортни съревнования, където наградите се дават на дневна или друга междинна база, разликата между състезание и спортна проява се определя според правилника на съответната международна федерация.

73. „Тестване“ са частите от процедурата по допингов контрол, включващи изготвянето на плана за разпределение на проверките и вземането, обработката и транспортирането на проби до лабораторията.

74. „Технически документ“ е документ, който се приема и публикува от САА периодично, и който съдържа задължителни технически изисквания по специфични антидопингови въпроси както е предвидено в международен стандарт.

75. „Трафик“ е продаването, даването, транспортирането, изпращането, доставянето или разпространяването (или притежаването за някоя от посочените цели) на забранени субстанции и забранени методи (физически, по електронен или по друг начин) от спортист, спортно-техническо или друго лице, което е под юрисдикцията на антидопингова организация, до трети лица, но при условие че това определение не включва действията на добросъвестни медицински лица, при които е използвана забранена субстанция за реални и правомерни терапевтични цели или поради друга уважителна причина, както и действия, включващи забранени субстанции, които не са забранени при извънсъстезателно тестване, освен ако обстоятелствата като цяло демонстрират, че тези забранени субстанции не са предназначени за реални и правомерни терапевтични цели или са предназначени за подобряване на постиженията.

76. „Употреба“ е използването, нанасянето, поемането, инжектирането или консумирането по какъвто и да е начин на забранена субстанция или забранен метод.

77. „Управление на резултати“ е процесът, обхващащ срока между уведомяването съгласно член 5 от Международния стандарт за управление на резултати или в някои случаи (например атипичен резултат, биологичен паспорт на спортиста, непредоставяне на информация за местонахождение), онези стъпки за предварително уведомяване, които са изрично предвидени в член 5 от Международен стандарт за управление на резултати, през обвинението и чак до окончателното разрешаване на случая, включително до приключването на процеса на изслушване на първа инстанция или след обжалването (ако е била подадена жалба).

78. „Утежняващи обстоятелства“ са обстоятелства или действия от страна на спортист или друго лице, които могат да оправдаят налагането на период на лишаване от права, по-голям от стандартната санкция. Такива обстоятелства и действия включват, но не се ограничават до: спортистът или съответното друго лице е употребило или притежава множество забранени вещества или забранени методи; употребило е или е притежавало забранено вещество или забранен метод многократно или е извършило множество други нарушения на антидопинговите правила; нормално лицето вероятно ще се възползва от ефекта от повишаване на постиженията при нарушението на антидопинговите правила извън иначе приложимия период на лишаване от права; спортистът или съответното друго лице е ангажирано с измамно или възпрепятстващо поведение, за да избегне разкриване или присъда за нарушение на антидопинговите правила; или спортист или друго лице, ангажирано с фалшифициране по време на процеса на управление на резултати или процедурата по изслушване. За да се избегне всяко съмнение, описаните тук примери за обстоятелства и поведение не са ексклузивни и други подобни обстоятелства или поведение също могат да оправдаят налагането на по-дълъг период на лишаване от права.

79. „Фалшифициране“ е умишлено поведение, което компрометира процедурата за допингов контрол, но което не е включено в дефиницията на забранени методи. Фалшифицирането включва, без ограничение, предлагане или приемане на подкуп за извършване на действие

или бездействие, предотвратяване на вземане на проба, извършване на действия, които засягат или правят невъзможен анализа на проба, фалшифициране на документи, представени на антидопингова организация, комисия за издаване на РТУ или изслушващ състав, даване на неверни показания от страна на свидетел, извършване на друго измамно действие срещу антидопингова организация или изслушващ орган с цел да се повлияе върху управлението на резултати или налагането на последици, както и всяка друга подобна умишлена намеса или опит за намеса във всеки аспект на допинговия контрол.

80. „Финансови последици“ вж „Последици от нарушаване на антидопинговите правила“.

81. „Целево тестване“ е извършването на подбор на определени спортисти за тестване, въз основа на критерии, предвидени в Международния стандарт за тестване и разследване.

§ 2. При непълноти или противоречие на наредбата със Световния антидопингов кодекс преимущество имат нормите на Световния антидопингов кодекс при спазване на следните правила за тълкуването му:

1. При противоречие между версиите на английски и на френски език, на които е публикуван Кодексът, преимущество има версията на английски език.

2. Коментарите, изясняващи различни разпоредби на Кодекса, се използват за тълкуване на Кодекса.

3. Кодексът се интерпретира като независим и самостоятелен текст, а не чрез отнасяне към съществуващ закон или правила на подписалите страни или правителства.

4. Заглавията на частите и членовете на Кодекса не са част от същността на разпоредбите на Кодекса.

5. На местата, където в Кодекса или в Международен стандарт е използван терминът „ден“, той означава календарен ден, освен ако не е предвидено друго.

6. Кодексът няма обратно действие към случаи, нерешени преди Кодексът да бъде приет от подписалите го страни и преди да бъде приложен в техните правила. Изключение са случаите на извършени преди приемането на Кодекса антидопингови нарушения, които ще продължат да се смятат за „първо нарушение“ или „второ нарушение“ за целите на определяне на санкции по чл.10 от Кодекса, при последващи нарушения, извършени след приемането на Кодекса.

7. Целта, обхватът и организацията на Световната антидопингова програма и на Кодекса и приложение № 1 и дефинициите, са неразделни части от него.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. Наредбата се приема на основание чл. 90, ал. 7 от Закона за физическото възпитание и спорта във връзка с разпоредбите на Световния антидопингов кодекс при спазване на принципите за неговото тълкуване и прилагане.

§ 4. Процедурите, започнали до влизането в сила на наредбата, се довършват по досегашния ред.

§ 5. Разпоредбите на чл. 6, ал. 2 и чл. 47, ал. 9 се считат за процедурни правила и се прилагат със задна дата, заедно с други процедурни правила от тази наредба, при условие че давностният срок не е изтекъл към датата на влизане в сила на наредбата. Всеки случай на антидопингово нарушение, който не е решен към датата на влизане в сила на наредбата, и всеки внесен след тази дата случай на антидопингово нарушение, основаващ се на извършено преди тази дата нарушение на антидопинговите правила, ще бъде управляван съобразно материалните антидопингови правила, действащи по време на предполагаемото антидопингово нарушение, освен ако Дисциплинарната комисия реши да приложи принципа за по-малко строгата норма, разглеждайки обстоятелствата по случая.

§ 6. По отношение на случаи, при които окончателното решение, с което е установено антидопингово нарушение, е било взето преди датата на влизане в сила на наредбата, а спортистът или друго лице още изтърпяват период на лишаване от права след тази дата, спортистът или другото лице може да внесат в Антидопинговия център или в друга антидопингова организация, управляваща резултатите за антидопинговото нарушение, молба за намаляване на периода на лишаване от права по смисъла на тази наредба, преди периодът на лишаване от права да е изтекъл. Взетото от антидопинговата организация решение може да бъде обжалвано съгласно чл. 40 и чл. 41. Тази наредба не се прилага при случаи на антидопингово нарушение, когато е взето окончателно решение, но периодът на лишаване от права е изтекъл.

§ 7. За целите на определяне на периода на лишаване от права за второ нарушение по чл. 47, ал.1 – ал. 3, когато санкцията за първото нарушение е определена по правилата преди влизането в сила на тази наредба, се прилага периодът на лишаване от права за първо нарушение, който би бил определен за първото нарушение, ако тази наредба е била приложима.

§ 8. Промените в забранителния списък и техническите документи, отнасящи се до субстанциите и методите в Забранителния списък, не могат да се прилагат със задна дата, освен ако изрично не е предвидено друго. По изключение, обаче, когато забранена субстанция или забранен метод са премахнати от Забранителния списък, спортист или друго лице, което в момента изтърпява период на лишаване от права, поради забранени преди това субстанция или метод, може да подаде молба до Антидопинговия център или друга антидопингова организация с правомощия за управление на резултати при антидопинговото нарушение, за разглеждане на възможността за намаляване на периода на лишаване от права, предвид премахването на субстанцията или метода от Забранителния списък.

§ 9. Наредбата влиза в сила от 1 януари 2021 г.